

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 20ής Μαρτίου 2019*

«Ντάμπινγκ – Εισαγωγές κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Κίνας – Άρθρο 11, παράγραφοι 4 και 5, και άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 [γυν άρθρο 11, παράγραφοι 4 και 5, και άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036] – Άρνηση αναγνώρισης της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα κατά την έννοια του άρθρου 3 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 917/2011 – Δειγματοληψία – Ατομική εξέταση – Απόρρητο»

Στην υπόθεση T-310/16,

Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, με έδρα το Foshan (Κίνα), εκπροσωπούμενη από τους B. Spinoit, D. Philippe και A. Wese, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης αρχικά από την A. Demeneix, τον M. França και τον T. Maxian Rusche, στη συνέχεια από την A. Demeneix, τον T. Maxian Rusche και τον N. Kuplewatzky,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

Cerame-Unie AISBL, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον B. Ακριτίδη, δικηγόρο,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της εκτελεστικής αποφάσεως C(2016) 2136 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 2016, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση αναγνώρισης της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα όσον αφορά τα οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν στις εισαγωγές κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 917/2011,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, J. Schwarcz (εισηγητή) και K. Ηλιόπουλο, δικαστές,

γραμματέας: P. Cullen, διοικητικός υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Ιουλίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, η οποία εδρεύει στο Foshan (Κίνα), είναι παραγωγός κεραμικών πλακιδίων ανήκουσα στον όμιλο Foshan Lihua.
- 2 Στις 12 Σεπτεμβρίου 2011, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 917/2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2011, L 238, σ. 1, στο εξής: οριστικός κανονισμός). Οι συντελεστές των δασμών αντνιτάμπινγκ καθορίστηκαν βάσει των περιθωρίων ντάμπινγκ που προσδιορίστηκαν κατά την έρευνα η οποία οδήγησε στην επιβολή των ανωτέρω οριστικών μέτρων (στο εξής: αρχική έρευνα), δεδομένου ότι τα περιθώρια αυτά ήταν χαμηλότερα από τα περιθώρια της ζημίας.
- 3 Κατά την αρχική έρευνα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διενήργησε δειγματοληψία, σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51), όπως ισχύει μετά την τελευταία τροποποίησή του με τον κανονισμό (ΕΕ) 37/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2014, για την τροποποίηση ορισμένων κανονισμών σχετικών με την κοινή εμπορική πολιτική όσον αφορά τις διαδικασίες θέσπισης ορισμένων μέτρων (ΕΕ 2014, L 18, σ. 1) (στο εξής: βασικός κανονισμός) [ο οποίος αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21)]. Στους παραγωγούς-εξαγωγείς που είχαν περιληφθεί στο δείγμα και έτυχαν ατομικής μεταχείρισης, σύμφωνα με άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 9, παράγραφος 5, του κανονισμού 2016/1036), επιβλήθηκαν ατομικοί δασμοί αντνιτάμπινγκ. Στους παραγωγούς-εξαγωγείς που συνεργάστηκαν κατά την αρχική έρευνα, αλλά δεν περιελήφθησαν στο δείγμα, καθώς και σε έναν παραγωγό-εξαγωγέα ο οποίος περιελήφθη στο δείγμα, αλλά δεν έτυχε ατομικής μεταχείρισης, επιβλήθηκε δασμός αντνιτάμπινγκ με συντελεστή ο οποίος, κατ' εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρου 9, παράγραφος 6, του κανονισμού 2016/1036), αντιστοιχούσε στον σταθμισμένο μέσο όρο των περιθωρίων ντάμπινγκ των παραγωγών-εξαγωγέων που περιελήφθησαν στο δείγμα, δηλαδή 30,6%. Αιτήσεις ατομικής εξέτασης, βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρου 17, παράγραφος 3, του κανονισμού 2016/1036), υποβλήθηκαν από οκτώ συνεργασθέντες παραγωγούς-εξαγωγείς. Αποφασίστηκε να διενεργηθεί ατομική εξέταση για έναν μόνον από τους εν λόγω παραγωγούς-εξαγωγείς, διότι τούτο δεν θα καθιστούσε υπερβολικά επαχθές το έργο της Επιτροπής. Ο συγκεκριμένος παραγωγός-εξαγωγέας ήταν μακράν ο μεγαλύτερος από τους οκτώ παραγωγούς-εξαγωγείς που είχαν ζητήσει τη διενέργεια ατομικής εξέτασης. Ωστόσο, μετά την κοινοποίηση των τελικών συμπερασμάτων, διαπιστώθηκε ότι ο εν λόγω παραγωγός-εξαγωγέας δεν είχε προσκομίσει ορισμένες απαραίτητες πληροφορίες, οπότε τα σχετικά με αυτόν συμπεράσματα εξήχθησαν βάσει των διαθέσιμων πραγματικών στοιχείων, όπως ορίζει το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 18 του κανονισμού 2016/1036). Σε αυτόν τον παραγωγό-εξαγωγέα καθώς και στους παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν είχαν συνεργαστεί κατά την αρχική έρευνα επιβλήθηκε

συντελεστής δασμού αντιντάμπινγκ ο οποίος καθορίστηκε βάσει των υψηλότερων περιθωρίων ντάμπινγκ που διαπιστώθηκαν για αντιπροσωπευτικό προϊόν συνεργασθέντος παραγωγού-εξαγωγέα, δηλαδή 69,7 %.

- 4 Η προσφεύγουσα δεν μετέσχε στη διοικητική διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση του οριστικού κανονισμού, οπότε η επωνυμία της δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του οριστικού κανονισμού. Κατά συνέπεια, στις πραγματοποιούμενες από αυτήν εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος επιβλήθηκε δασμός αντιντάμπινγκ με συντελεστή 69,7 %.
- 5 Με έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 2013, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή τη διενέργεια ενδιάμεσης επανεξέτασης αποκλειστικά ως προς το ντάμπινγκ, βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 2016/1036). Προς αιτιολόγηση της αίτησής της, η προσφεύγουσα επισήμανε, αφενός, την εφαρμογή νέου συστήματος διανομής μέσω συνδεδεμένης επιχείρησης και, αφετέρου, τη διάθεση στην αγορά νέου τύπου προϊόντος, ο οποίος δεν υφίστατο κατά το διάστημα μεταξύ 1ης Απριλίου 2009 και 31ης Μαρτίου 2010 (στο εξής: περίοδος της αρχικής έρευνας). Στην αίτηση επανεξέτασης, η προσφεύγουσα ανέφερε ότι δεν είχε μετάσχει στην αρχική έρευνα, διότι δεν γνώριζε τον τελικό προορισμό των προϊόντων της, τα οποία, κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, πωλούσε μόνο σε μία κινέζικη εμπορική εταιρία.
- 6 Η Επιτροπή απάντησε στο έγγραφο της προσφεύγουσας στις 25 Οκτωβρίου 2013. Με την απάντησή της, η Επιτροπή παρέσχε στην προσφεύγουσα πληροφορίες τόσο γενικής όσο και προπαρασκευαστικής φύσης οι οποίες αφορούσαν, ειδικότερα, τις επανεξετάσεις σχετικά με την ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα κατά την έννοια του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού.
- 7 Το άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Στην περίπτωση που οποιοσδήποτε [Κινέζος παραγωγός] προσκομίσει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία στην Επιτροπή που να καταδεικνύουν ότι δεν εξήγαγε τα προϊόντα που περιγράφονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, καταγωγής [Κίνας], κατά την περίοδο της έρευνας (1η Απριλίου 2009 έως 31 Μαρτίου 2010), ότι δεν είναι συνδεδεμένος με εξαγωγέα ή παραγωγό που υπόκειται στα μέτρα τα οποία επιβάλλονται με τον παρόντα κανονισμό και ότι [είτε] έχει εξαγάγει πραγματικά τα υπό εξέταση προϊόντα [είτε] έχει αναλάβει αμετάκλητη συμβατική υποχρέωση για την εξαγωγή σημαντικής ποσότητας στην Ένωση μετά το τέλος της περιόδου της έρευνας, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με απλή πλειοψηφία βάσει προτάσεως της Επιτροπής και ύστερα από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, δύναται να τροποποιήσει το άρθρο 1, παράγραφος 2, προκειμένου να καθορίσει γι' αυτόν τον παραγωγό τον δασμό που εφαρμόζεται για τους συνεργαζόμενους παραγωγούς που δεν περιλαμβάνονται στο δείγμα, δηλαδή 30,6 %.»

- 8 Με έγγραφο της 28ης Φεβρουαρίου 2014, η προσφεύγουσα, αφενός, επανέλαβε το αίτημά της για ενδιάμεση επανεξέταση βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και, αφετέρου, ζήτησε, επικουρικώς, επανεξέταση σχετικά με την ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα κατά την έννοια του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού. Στο πλαίσιο αυτό, ανέφερε μεταξύ άλλων ότι πώλησε, κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, όλη την παραγωγή της σε μία μόνον εμπορική επιχείρηση και ότι ουδόλως γνώριζε τον τελικό προορισμό των προϊόντων της. Παραδέχθηκε ότι κάποια από τα πλακίδια της ήταν δυνατόν να έχουν εξαχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση από την εμπορική αυτή επιχείρηση και από τους εταίρους της τελευταίας, αλλά επισήμανε ότι δεν γνωρίζει με ποιον τρόπο. Υποστήριξε επίσης ότι δεν ήταν συνδεδεμένη με επιχείρηση υποκείμενη στους εν λόγω δασμούς αντιντάμπινγκ και ότι είχε αναλάβει αμετάκλητη συμβατική υποχρέωση για την προσεχή προμήθεια των προϊόντων της.
- 9 Με έγγραφο της 8ης Απριλίου, της 2ας Ιουνίου και της 17ης Ιουνίου 2014, η προσφεύγουσα επανέλαβε τα αιτήματά της για ενδιάμεση επανεξέταση και για αναγνώριση της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα. Στο πλαίσιο αυτό, δήλωσε ότι δεν είχε εξαγάγει «απευθείας» το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση και ότι υφίστατο δυσμενή διάκριση σε σχέση με ανταγωνιστή ο οποίος ζήτησε,

και για τον οποίο πραγματοποιήθηκε, ενδιάμεση επανεξέταση και ενημέρωσε την Επιτροπή για πιθανή μελλοντική προσφυγή κατά παραλείψεως στρεφόμενη εναντίον της σε περίπτωση μη έκδοσης σχετικής απόφασης.

- 10 Με έγγραφο της 3ης Σεπτεμβρίου 2014, η Επιτροπή απάντησε ότι χρειαζόταν όλες τις ζητηθείσες πληροφορίες προκειμένου να μπορέσει να προβεί στην έναρξη και την περάτωση της ενδιάμεσης επανεξέτασης, αποσαφήνισε διάφορα σημεία της ακολουθητέας διαδικασίας και έκρινε ότι δεν διέθετε ακόμη όλα τα αναγκαία έγγραφα. Στο πλαίσιο αυτό, ζήτησε από την προσφεύγουσα να συμπληρώσει το έντυπο αίτησης για την αναγνώριση της ιδιότητας της επιχείρησης που δραστηριοποιείται υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του κανονισμού 2016/1036). Η Επιτροπή ζήτησε επίσης από την προσφεύγουσα να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τους ισχυρισμούς της που αφορούν τη μη πραγματοποίηση εξαγωγών στην Ένωση κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, την απουσία συνδέσμων με επιχειρήσεις υποκείμενες στους εν λόγω δασμούς αντιντάμπινγκ και την ύπαρξη σύμβασης προμήθειας του υπό εξέταση προϊόντος μετά την περίοδο εξαγωγής. Επανέλαβε ότι, εάν πληρούνταν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού, η προσφεύγουσα θα υπαγόταν στον ίδιο συντελεστή δασμού αντιντάμπινγκ με τους παραγωγούς-εξαγωγείς που συνεργάστηκαν κατά την αρχική έρευνα αλλά δεν περιελήφθησαν στο δείγμα, δηλαδή 30,6 %.
- 11 Με έγγραφο της 9ης Οκτωβρίου 2014, η προσφεύγουσα απάντησε υποστηρίζοντας ότι η Επιτροπή της είχε επιβάλει βάρος αποδείξεως πέραν του νομίμου. Η προσφεύγουσα ζήτησε επίσης να αναγνωρισθεί ως ενδιαφερόμενο μέρος στο πλαίσιο της ενδιάμεσης επανεξέτασης που αφορούσε ανταγωνιστή.
- 12 Στις 18 Δεκεμβρίου 2014, η προσφεύγουσα αναγνωρίστηκε ως ενδιαφερόμενο μέρος και έλαβε τα ενημερωτικά έγγραφα.
- 13 Με έγγραφο της 11ης Δεκεμβρίου 2014, η προσφεύγουσα παρέσχε πρόσθετες πληροφορίες όσον αφορά την αίτησή της για επανεξέταση σχετικά με την ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα και, επικουρικώς και δευτερευόντως, όσον αφορά την αίτησή της για ενδιάμεση επανεξέταση. Η προσφεύγουσα προσκόμισε επίσης το ερωτηματολόγιο που αφορούσε την ιδιότητα της επιχείρησης δραστηριοποιούμενης υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Ανέφερε ότι δεχόταν, ως προσωρινή λύση, την εφαρμογή του ίδιου συντελεστή δασμού αντιντάμπινγκ με αυτόν των παραγωγών-εξαγωγέων που συνεργάστηκαν κατά την αρχική έρευνα αλλά δεν περιελήφθησαν στο δείγμα. Υποστήριξε ωστόσο ότι είχε δικαίωμα ατομικής εξέτασης.
- 14 Με έγγραφο της 6ης Φεβρουαρίου 2015, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι εξέταζε τον φάκελο που της είχε υποβάλει η προσφεύγουσα στις 11 Δεκεμβρίου 2014. Ζήτησε επίσης από την προσφεύγουσα να επιβεβαιώσει ότι δεχόταν να τύχει μεταχείρισης νέου παραγωγού-εξαγωγέα κατά την έννοια του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού και ότι ενέμενε, παράλληλα, στην αίτησή της για ενδιάμεση επανεξέταση.
- 15 Με έγγραφο της 10ης Φεβρουαρίου 2015, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε ότι δεχόταν να τύχει μεταχείρισης νέου παραγωγού-εξαγωγέα κατά την έννοια του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού και πρότεινε στην Επιτροπή να αναστείλει την αίτηση ενδιάμεσης επανεξέτασης για να μην καθυστερήσουν τα αποτελέσματα της επανεξέτασης βάσει της τελευταίας αυτής διάταξης.
- 16 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 23ης Φεβρουαρίου 2015, η Επιτροπή ζήτησε από την προσφεύγουσα να συμπληρώσει το ερωτηματολόγιο για τις επιχειρήσεις που υποβάλλουν αίτηση αναγνώρισης της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα. Διευκρίνισε ότι η αίτηση θα εξεταζόταν αμέσως μετά την παραλαβή της απάντησης στο εν λόγω ερωτηματολόγιο και ότι η προσφεύγουσα μπορούσε να παραπέμψει στις πληροφορίες που είχε ήδη παράσχει στην Επιτροπή.

- 17 Στις 25 Μαρτίου 2015, η προσφεύγουσα ζήτησε παράταση της προθεσμίας για την απάντηση στο ερωτηματολόγιο. Η Επιτροπή της χορήγησε παράταση έως τις 17 Απριλίου 2015. Εμπιστευτικό κείμενο της απάντησης εστάλη εντός της ταχθείσας προθεσμίας και μη εμπιστευτικό κείμενο εστάλη στις 30 Απριλίου 2015.
- 18 Απαντώντας σε αίτηση παροχής πληροφοριών σχετικών με τον χρονικό ορίζοντα εντός του οποίου η Επιτροπή θα εξέδιδε την απόφασή της, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα, στις 28 Μαΐου 2015, ότι εξέταζε τον φάκελο και ότι σε σύντομο χρονικό διάστημα θα της απέστειλε αίτηση παροχής διευκρινίσεων.
- 19 Στις 23 Ιουνίου 2015, η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα την πρώτη αίτηση παροχής διευκρινίσεων σχετικών με τις πληροφορίες που διαβιβάστηκαν όσον αφορά την αίτηση αναγνώρισης της κατ' άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα.
- 20 Στις 13 Ιουλίου 2015, η προσφεύγουσα παρέσχε εμπιστευτική απάντηση στην αίτηση της Επιτροπής. Μη εμπιστευτικό κείμενο υποβλήθηκε στις 14 και στις 24 Αυγούστου 2015.
- 21 Στις 27 Αυγούστου 2015, η ευρωπαϊκή ένωση του κλάδου των κεραμικών, Cerame-Unie AISBL (στο εξής: παρεμβαίνουσα ή Cerame-Unie), η οποία εδρεύει στις Βρυξέλλες (Βέλγιο), υπέβαλε στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικές με την προσφεύγουσα. Οι πληροφορίες αυτές δεν διαβιβάστηκαν στην προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Ωστόσο, με έγγραφο της 18ης Σεπτεμβρίου 2015 (σκέψη 23 κατωτέρω), η προσφεύγουσα ενημερώθηκε για το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε λάβει πληροφορίες σχετικές με την αρχική έρευνα εκ μέρους των εκπροσώπων της βιομηχανίας της Ένωσης.
- 22 Στις 16 Σεπτεμβρίου 2015, η προσφεύγουσα απέστειλε υπόμνηση στην Επιτροπή προκειμένου να εκδώσει απόφαση επί της αίτησής της.
- 23 Στις 18 Σεπτεμβρίου 2015, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα για την πορεία της αίτησης αναγνώρισης της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα. Κρίνοντας ότι η αίτηση αυτή εξακολουθούσε να μην είναι επαρκώς τεκμηριωμένη, απέστειλε δεύτερη αίτηση παροχής διευκρινίσεων με παράρτημα στο οποίο παρέθετε λεπτομερώς τις απαιτούμενες πληροφορίες. Επισήμανε, ιδίως, διαφορές μεταξύ των δημοσίως διαθέσιμων πληροφοριών και των πληροφοριών που διαβίβασε η προσφεύγουσα και θέλησε να λάβει διευκρινίσεις επί των σημείων αυτών. Όσον αφορά, ειδικότερα, την προϋπόθεση της μη εξαγωγής του υπό εξέταση προϊόντος στην Ένωση κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, η Επιτροπή διευκρίνισε τα εξής:
- «Η μοναδική πληροφορία που έχει παρασχεθεί μέχρι στιγμής σχετικά με τις πωλήσεις της Foshan Lihua κατά την περίοδο της [αρχικής] έρευνας είναι ένας χειρόγραφος μηνιαίος κατάλογος των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν το 2009 και το 2010. Στον κατάλογο αυτόν δεν αναγράφονται ούτε οι πωληθείσες ποσότητες ούτε οι αριθμοί τιμολογίων ούτε οι προορισμοί ή τα ονόματα των πελατών. Αντιλαμβανόμαστε ότι ο πελάτης σας δεν διέθετε μηχανογραφημένο σύστημα λογιστικής κατά την περίοδο της [αρχικής] έρευνας. Δυστυχώς, στο παρόν στάδιο, οι περιορισμένες αυτές πληροφορίες δεν καθιστούν δυνατή την εξαγωγή συμπερασμάτων σχετικών με [το ανωτέρω κριτήριο].»
- 24 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 29ης Σεπτεμβρίου 2015, η προσφεύγουσα απάντησε στη δεύτερη αίτηση παροχής διευκρινίσεων. Μη εμπιστευτικό κείμενο διαβιβάστηκε στην Επιτροπή στις 5 Νοεμβρίου 2015. Η προσφεύγουσα εκτίμησε ότι η Επιτροπή δεν είχε το δικαίωμα να της ζητήσει τις επίμαχες πληροφορίες και ότι οι αιτήσεις αυτές συνιστούσαν κατάχρηση εξουσίας. Η προσφεύγουσα, ολοκληρώνοντας, ζήτησε, αφενός, την έναρξη επανεξέτασης σχετικά με την αναγνώριση της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα και, αφετέρου, ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ.

- 25 Στις 4 Δεκεμβρίου 2015, η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα, στην Cerame-Unie και στην αποστολή της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στην Ένωση το γενικό ενημερωτικό έγγραφο που παρουσίαζε τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και τις ουσιώδεις εκτιμήσεις βάσει των οποίων η Επιτροπή πρότεινε την απόρριψη της αίτησης επανεξέτασης σχετικά με την ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα κατά την έννοια του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού. Ειδικότερα, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα ήταν παραγωγός-εξαγωγέας του υπό εξέταση προϊόντος και ότι είχε πράγματι εξαγάγει το προϊόν αυτό στην Ένωση μετά την περίοδο της αρχικής έρευνας, οπότε κρίθηκε ότι πληρούτο η τρίτη προϋπόθεση αναγνώρισης της εν λόγω ιδιότητας. Αντιθέτως, κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι δεν είχαν πραγματοποιηθεί εξαγωγές στην Ένωση κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας ούτε ότι δεν συνδεόταν με τις επιχειρήσεις που υπέκειντο στους εν λόγω δασμούς αντιντάμπινγκ. Επομένως, κρίθηκε ότι δεν πληρούνταν οι δύο πρώτες προϋποθέσεις.
- 26 Στις 11 Δεκεμβρίου 2015, το γενικό ενημερωτικό έγγραφο διαβιβάστηκε στις αντιπροσωπείες της επιτροπής μέσω των εμπορικής άμυνας.
- 27 Με έγγραφο της 20ής Δεκεμβρίου 2015, η προσφεύγουσα απάντησε στο γενικό ενημερωτικό έγγραφο και ζήτησε να τύχει ακρόασης από την Επιτροπή. Πριν υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί του εγγράφου αυτού, ανέφερε ότι η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να εξετάσει αρχικά την αίτησή της για ενδιάμεση επανεξέταση. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν όφειλε να αποφανθεί επί της αίτησής της για επανεξέταση σχετικά με την ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα παρά μόνον επικουρικός και υπό την προϋπόθεση ότι θα έκρινε μη δικαιολογημένη την ενδιάμεση επανεξέταση. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα όχλησε την Επιτροπή ζητώντας της να αποφανθεί επί της αίτησής της για ενδιάμεση επανεξέταση έως τις 20 Ιανουαρίου 2016. Η προσφεύγουσα διέψευσε επίσης ότι είχε υποβάλει αίτηση υπαγωγής σε συντελεστή αντιντάμπινγκ 30,6%, ο οποίος εφαρμόζεται στους συνεργασθέντες παραγωγούς που δεν περιελήφθησαν στο δείγμα. Είχε ζητήσει τη διενέργεια ατομικής εξέτασης. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν διεξήγε την έρευνά της (στο εξής: επίμαχη έρευνα) αμερόληπτα, ότι δεν στηριζόταν σε πραγματικά περιστατικά, αλλά σε υποθέσεις, και ότι της επέβαλλε βάρος αποδείξεως μεγαλύτερο από το επιβαλλόμενο στους λοιπούς αιτούντες επανεξέταση σχετικά με την ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα.
- 28 Στις 11 Ιανουαρίου 2016, η προσφεύγουσα προσκόμισε το μη εμπιστευτικό κείμενο των παρατηρήσεών της.
- 29 Στις 13 Ιανουαρίου 2016 πραγματοποιήθηκε η ακρόαση της προσφεύγουσας στην Επιτροπή, στην οποία συμμετείχαν επίσης δύο εκπρόσωποι του κινεζικού επιμελητηρίου διεθνούς εμπορίου. Δεν υπάρχουν κανενός είδους πρακτικά της ακρόασης αυτής. Στις 15 Ιανουαρίου 2016, η προσφεύγουσα απέστειλε συνοπτική παρουσίαση της θέσεως που διατύπωσε η Επιτροπή κατά την ακρόαση, όπως την είχε η αντιληφθεί.
- 30 Στις 18 Ιανουαρίου 2016, η προσφεύγουσα απέστειλε στην Επιτροπή έγγραφο συμπληρωματικό της ακρόασης. Ανέφερε μεταξύ άλλων ότι, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 2016/1036), η ανακοίνωση για την έναρξη έρευνας σχετικά με την ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα πρέπει να δημοσιεύεται επισήμως στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, πράγμα το οποίο δεν συνέβη. Η προσφεύγουσα υποστήριξε επίσης ότι η Επιτροπή δεν της είχε προσκομίσει κανένα έγγραφο ικανό να δημιουργήσει αμφιβολίες ως προς το ότι πληρούνταν οι δύο πρώτες προϋποθέσεις αναγνώρισης της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα.
- 31 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 19ης Ιανουαρίου 2016, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η νομική βάση της επανεξέτασης σχετικά με την ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, όπως εν προκειμένω, τα θεσμικά όργανα είχαν διενεργήσει δειγματοληψία στο πλαίσιο της αρχικής έρευνας δεν ήταν το άρθρο 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, αλλά ειδική διάταξη προβλεπόμενη στους κανονισμούς για την επιβολή οριστικών μέτρων

αντιντάμπινγκ. Επανελάβε τη διαπίστωση ότι, σε περίπτωση θετικού αποτελέσματος της επανεξέτασης, η προσφεύγουσα θα υπαγόταν στον ίδιο συντελεστή δασμού αντιντάμπινγκ με τους παραγωγούς-εξαγωγείς που συνεργάστηκαν κατά την αρχική έρευνα, αλλά δεν περιελήφθησαν στο δείγμα, και όχι σε ατομικό συντελεστή.

- 32 Με έγγραφο της 22ας Ιανουαρίου 2016, η προσφεύγουσα δήλωσε ότι δεν δεχόταν να υπαχθεί, κατόπιν επανεξέτασης βάσει του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού, στον ίδιο συντελεστή δασμού αντιντάμπινγκ με τους παραγωγούς-εξαγωγείς που συνεργάστηκαν κατά την αρχική έρευνα αλλά δεν περιελήφθησαν στο δείγμα, εκτιμώντας ότι η εφαρμογή διαφορετικών προϋποθέσεων έναρξης επανεξέτασης για τους νέους παραγωγούς-εξαγωγείς, ανάλογα με το αν χρησιμοποιήθηκε ή όχι η τεχνική της δειγματοληψίας, συνιστούσε δυσμενή διάκριση. Η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι είχε υποβάλει στοιχεία που εκ πρώτης όψεως αποδεικνύουν ότι δεν είχε εξαγάγει το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας και δεν ήταν συνδεδεμένη με εταιρίες υποκείμενες στους εν λόγω δασμούς αντιντάμπινγκ. Η προσφεύγουσα αμφισβήτησε τη νομιμότητα της διαδικασίας υπό το πρίσμα των κανόνων της συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (GATT) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: συμφωνία αντιντάμπινγκ), η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1 Α της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 3). Με το ίδιο έγγραφο, η προσφεύγουσα παρέσχε διευκρινίσεις ως προς τη δομή του ομίλου και ως προς την πρακτική χρήση, εκ μέρους της, της πιστοποίησης «CE» των προϊόντων της.
- 33 Στις 15 Απριλίου 2016, η Επιτροπή εξέδωσε την εκτελεστική απόφαση C(2016) 2136 τελικό, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση αναγνώρισης της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα όσον αφορά τα οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν στις εισαγωγές κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας με τον οριστικό κανονισμό (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Προκαταρκτικώς, διευκρίνισε ότι το άρθρο 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού δεν μπορούσε να χρησιμεύσει ως νομική βάση όταν είχε χρησιμοποιηθεί η τεχνική της δειγματοληψίας κατά την αρχική έρευνα και ότι η νομική βάση της αίτησης ήταν το άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού.
- 34 Όσον αφορά τις προϋποθέσεις αναγνώρισης της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα όπως προβλέπονται στη διάταξη αυτή, καταρχάς, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα ήταν παραγωγός-εξαγωγέας του υπό εξέταση προϊόντος και ότι είχε πράγματι εξαγάγει το προϊόν αυτό στην Ένωση μετά την περίοδο της αρχικής έρευνας. Επομένως, κρίθηκε ότι πληρούτο η τρίτη προϋπόθεση αναγνώρισης της εν λόγω ιδιότητας.
- 35 Περαιτέρω, όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση, κατά την οποία η επιχείρηση που ζητεί να της αναγνωριστεί η εν λόγω ιδιότητα δεν πρέπει να είναι συνδεδεμένη με εταιρία υποκείμενη στους εν λόγω δασμούς αντιντάμπινγκ, η Επιτροπή εκτίμησε, αντιθέτως, ότι οι παρασχεθείσες από την προσφεύγουσα πληροφορίες ήταν ελλιπείς και αντίθετες προς τις διαθέσιμες στο κοινό πληροφορίες. Ως εκ τούτου, αφ' ης στιγμής η επίμαχη έρευνα δεν παρέσχε στην Επιτροπή τη δυνατότητα να επιβεβαιώσει ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν συνδεδεμένη με μια τέτοια επιχείρηση, κρίθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν πληρούσε τη δεύτερη προϋπόθεση.
- 36 Τέλος, όσον αφορά την πρώτη προϋπόθεση, κατά την οποία η επιχείρηση που ζητεί να της αναγνωριστεί η εν λόγω ιδιότητα δεν πρέπει να έχει εξαγάγει το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, η Επιτροπή, φρονώντας ότι οι παρασχεθείσες από την προσφεύγουσα πληροφορίες ήταν ελλιπείς και αντίθετες προς άλλες πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της, δεν μπόρεσε να αποκλείσει το ενδεχόμενο να εξήγαγε η προσφεύγουσα, κατά την ανωτέρω περίοδο, το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση είτε απευθείας είτε έμμεσα, μέσω συνδεδεμένων εταιριών ή στο πλαίσιο συμφωνιών παραγωγής με άλλες, ανεξάρτητες εταιρίες. Συνεπώς, η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν πληρούσε ούτε το πρώτο κριτήριο.

- 37 Διαπιστώνοντας ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι πληρούσε την πρώτη και τη δεύτερη προϋπόθεση αναγνώρισης της κατ' άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού ιδιότητας, μολονότι είχε επανειλημμένως τη δυνατότητα να παράσχει συμπληρωματικές πληροφορίες, η Επιτροπή απέρριψε την αίτησή της για αναγνώριση της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα.
- 38 Εξάλλου, με απόφαση της 11ης Ιουλίου 2016, η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση της προσφεύγουσας για ενδιάμεση επανεξέταση δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, η δε απόρριψη αυτή αποτελεί αντικείμενο της υπόθεσης επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2018, Foshan Lihua Ceramic κατά Επιτροπής (T-654/16, EU:T:2018:525).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 39 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Ιουνίου 2016, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 40 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 3 Οκτωβρίου 2016, η Cerame-Unie ζήτησε να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.
- 41 Στις 7 Δεκεμβρίου 2016, με το υπόμνημα απάντησης, η προσφεύγουσα ζήτησε τη συνεκδίκαση της υπό κρίση υπόθεσης με την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε εν τω μεταξύ η απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2018, Foshan Lihua Ceramic κατά Επιτροπής (T-654/16, EU:T:2018:525). Ζήτησε επίσης να μη γνωστοποιηθούν στη Cerame-Unie εμπιστευτικές πληροφορίες που την αφορούν και προσκόμισε μη εμπιστευτικό κείμενο των σχετικών εγγράφων.
- 42 Στις 16 Δεκεμβρίου 2016, η Επιτροπή αντιτάχθηκε στη συνεκδίκαση της υπό κρίση υπόθεσης με την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε εν τω μεταξύ η απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2018, Foshan Lihua Ceramic κατά Επιτροπής (T-654/16, EU:T:2018:525).
- 43 Με απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2017, ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου αποφάσισε να μη συνεκδικαστούν οι εν λόγω υποθέσεις.
- 44 Με διάταξη της 7ης Απριλίου 2017, ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε στη Cerame-Unie να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.
- 45 Η παρεμβαίνουσα δεν προέβαλε αντιρρήσεις επί της αίτησης της προσφεύγουσας για εμπιστευτική μεταχείριση.
- 46 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 47 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 48 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 49 Η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν, ο πρώτος, παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 4, και του άρθρου 11, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρου 11, παράγραφος 5, του κανονισμού 2016/1036) και των άρθρων 6.1 και 9.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, ο δεύτερος, παραβίαση της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων, ο τρίτος, πρόδηλη πλάνη εκτίμησης των πραγματικών περιστατικών, ο τέταρτος, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, ο πέμπτος, κατάχρηση εξουσίας και πλάνη περί το δίκαιο, ο έκτος, πρόδηλη νομική πλάνη, ο έβδομος, προσβολή του δικαιώματος ακρόασης και αιτιολογία στηριζόμενη όχι σε πραγματικά περιστατικά αλλά σε εικασίες και, ο όγδοος, παράβαση του άρθρου 9.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 11, παράγραφοι 4 και 5, του βασικού κανονισμού και των άρθρων 6.1 και 9.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ

- 50 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αιτιολογικής σκέψης 8 της προσβαλλόμενης απόφασης. Η σκέψη αυτή έχει ως εξής:

«[Η προσφεύγουσα] υποστήριξε [...] ότι θα έπρεπε να έχει εφαρμοστεί στην περίπτωση της ατομικός δασμός στο πλαίσιο της επανεξέτασης σχετικά με νέο παραγωγό-εξαγωγέα σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Η Επιτροπή απέρριψε το επιχείρημα αυτό τονίζοντας ότι το άρθρο 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως νομική βάση όταν έχει χρησιμοποιηθεί η τεχνική της δειγματοληψίας κατά την αρχική έρευνα και ότι η νομική βάση της αίτησης ήταν το άρθρο 3 του [οριστικού] κανονισμού [...].»

- 51 Η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσίαν ότι η χρήση, από την Επιτροπή, της διαδικασίας του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού, αντί της διαδικασίας του άρθρου 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού είχε αρνητικές για αυτήν συνέπειες. Συγκεκριμένα, μολονότι το άρθρο 5, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 5, παράγραφος 10, του κανονισμού 2016/1036), το οποίο προβλέπει τη δημοσίευση ανακοίνωσης για την έναρξη έρευνας αντιντάμπινγκ, εφαρμοζόταν, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, στο πλαίσιο των διαδικασιών επανεξέτασης, δεν δημοσιεύθηκε εν προκειμένω ανακοίνωση για την έναρξη της διαδικασίας επανεξέτασης, οπότε τα ενδιαφερόμενα μέρη κατ' άρθρο 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 6, παράγραφος 7, του κανονισμού 2016/1036), δηλαδή οι εισαγωγείς και η Κινεζική Κυβέρνηση, δεν μπόρεσαν να παρέμβουν στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας. Η Κινεζική Κυβέρνηση όμως μπορούσε να παράσχει πληροφορίες ικανές να επιβεβαιώσουν ότι η προσφεύγουσα πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις προκειμένου να της αναγνωριστεί η ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού.

- 52 Κατά την προσφεύγουσα, δεν δικαιολογείται, σε περίπτωση διενέργειας δειγματοληψίας στο πλαίσιο της αρχικής έρευνας, να μην έχουν το δικαίωμα οι ενδιαφερόμενοι τρίτοι να παρέμβουν σε διαδικασία επανεξέτασης σχετικά με την ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα, ενώ θα καλούνταν να το πράξουν στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο, καθόσον η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι τα κριτήρια για την αναγνώριση της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυπα είτε πρόκειται για έρευνα διεξαγόμενη δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού είτε για έρευνα διεξαγόμενη δυνάμει του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού. Επομένως, όσοι υποβάλλουν αίτηση αναγνώρισης της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού υφίστανται δυσμενή διάκριση σε σχέση με εκείνους που υποβάλλουν τέτοια αίτηση κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Το άρθρο 11,

παράγραφος 4, τέταρτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 11, παράγραφος 4, τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού 2016/1036) δεν συνιστά *lex specialis* σε σχέση με το άρθρο 11, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

- 53 Με το υπόμνημα απάντησης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η πρακτική της Επιτροπής, η οποία εφαρμόζεται επίσης στην προσβαλλόμενη απόφαση, ληφθείσα βάσει του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού, και συνίσταται στη μη ενημέρωση όλων των ενδιαφερόμενων μερών που μνημονεύονται στο άρθρο 5, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 5, παράγραφος 11, του κανονισμού 2016/1036) και στο άρθρο 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, αντιβαίνει στο άρθρο 6.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ.
- 54 Όσον αφορά το άρθρο 9.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, το άρθρο αυτό μεταφέρεται στο δίκαιο της Ένωσης με το άρθρο 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, στο οποίο επαναλαμβάνεται σχεδόν αυτολεξεί. Ως εκ τούτου, όταν πρόκειται για εφαρμογή, στο δίκαιο της Ένωσης, υποχρέωσης αναληφθείσας στο πλαίσιο του δικαίου του ΠΟΕ, το άρθρο αυτό παράγει άμεσο αποτέλεσμα στο δίκαιο της Ένωσης. Το άρθρο 9.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ όμως δεν επιτρέπει παρεκκλίσεις στη μεταχείριση των εταιριών ανάλογα με το αν περιελήφθησαν στο δείγμα ή όχι. Εφαρμόζεται σε όλους τους νέους παραγωγούς-εξαγωγείς.
- 55 Εξάλλου, ακόμη και οι εταιρίες που δεν περιελήφθησαν στο δείγμα δικαιούνται, δυνάμει τόσο του άρθρου 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού όσο και του άρθρου 6.10.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, το οποίο έχει άμεσο αποτέλεσμα στο δίκαιο της Ένωσης, ατομική εξέταση και, ως εκ τούτου, δεν πρέπει να εφαρμόζεται σε αυτές ο συντελεστής δασμού αντιντάμπινγκ ο οποίος καθορίστηκε βάσει των υψηλότερων περιθωρίων ντάμπινγκ που διαπιστώθηκαν για αντιπροσωπευτικό προϊόν συνεργασθέντος παραγωγού-εξαγωγέα, δηλαδή 69,7 %. Αφ' ης στιγμής η προσφεύγουσα ήταν ο μόνος εξαγωγέας που ζήτησε να αναγνωριστεί ως νέος παραγωγός-εξαγωγέας και οι λόγοι διενέργειας δειγματοληψίας εξέλιπαν, η Επιτροπή έπρεπε να δεχθεί την αίτησή της για ατομική εξέταση.
- 56 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 57 Συναφώς, πρώτον, παρατηρείται ότι το νόημα του επιχειρήματος της προσφεύγουσας είναι, κατ' ουσίαν, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 11, παράγραφοι 4 και 5, του βασικού κανονισμού και στο άρθρο 9.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, καθόσον η έρευνα που οδήγησε στην έκδοσή της δεν δημοσιοποιήθηκε με τη δημοσίευση ανακοίνωσης για την έναρξη έρευνας στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
- 58 Όπως όμως υποστηρίζει η Επιτροπή, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορούσε να εκδοθεί βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, από το άρθρο 11, παράγραφος 4, τέταρτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται όταν ο δασμός έχει επιβληθεί δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 6, του ίδιου κανονισμού, δηλαδή όταν, κατά την αρχική έρευνα, τα θεσμικά όργανα διενήργησαν δειγματοληψία, όπως συνέβη εν προκειμένω.
- 59 Συνεπώς, στο πλαίσιο έρευνας στηριζόμενης στο άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού, δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 11, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο συναφείς διατάξεις του βασικού κανονισμού σχετικές με τις διαδικασίες και τη διεξαγωγή των ερευνών, μεταξύ των οποίων το άρθρο 5, παράγραφοι 10 και 11, του βασικού κανονισμού και το άρθρο 6, παράγραφος 7, του ίδιου κανονισμού, εφαρμόζονται μόνο στις διαδικασίες επανεξέτασης που προβλέπονται στο άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036) και στο άρθρο 11, παράγραφοι 3 και 4, του βασικού κανονισμού.
- 60 Η βούληση του νομοθέτη της Ένωσης να αποκλείσει την εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 4, πρώτο έως τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 11, παράγραφος 4, πρώτο έως τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2016/1036) σε περίπτωση διενέργειας δειγματοληψίας στο πλαίσιο της

αρχικής έρευνας, όπως και την εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού στις άλλες επανεξετάσεις, πλην εκείνων που προβλέπονται στο άρθρο 11, παράγραφοι 2 έως 4, του βασικού κανονισμού, επιβεβαιώνεται από τη μη τροποποίηση των δύο αυτών διατάξεων, κατόπιν της εφαρμογής, από της εκδόσεως του κανονισμού (ΕΚ) 285/97 του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 1997, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 738/92 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές νημάτων από βαμβάκι καταγωγής Βραζιλίας και Τουρκίας (ΕΕ 1997, L 48, σ. 1), της πρακτικής του Συμβουλίου και της Επιτροπής να ισχύει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, για τους νέους παραγωγούς-εξαγωγείς το περιθώριο ντάμπινγκ που υπολογίζεται βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού.

- 61 Αποδεικνύεται εξάλλου ότι η προσφεύγουσα ζήτησε την εφαρμογή του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού και ότι ενημερώθηκε δεόντως για τον συντελεστή δασμού αντιντάμπινγκ στον οποίο θα υπαγόταν σε περίπτωση θετικού αποτελέσματος της επίμαχης έρευνας.
- 62 Η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε βάσει του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού, το οποίο καθιερώνει ειδική διαδικασία επέκτασης του συντελεστή δασμού αντιντάμπινγκ 30,6%, ο οποίος εφαρμόζεται για τους συνεργασθέντες παραγωγούς που δεν περιελήφθησαν στο δείγμα, στις επιχειρήσεις που αποδεικνύουν, μέσω των τριών προϋποθέσεων της διάταξης αυτής, ότι είναι νέοι παραγωγοί-εξαγωγείς. Το άρθρο 3 όμως του οριστικού κανονισμού δεν προβλέπει τη δημοσίευση ανακοίνωσης για την έναρξη έρευνας επανεξέτασης, πολλώ δε μάλλον την κοινοποίηση της έναρξης της στα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφοι 10 και 11, και του άρθρου 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού.
- 63 Καθόσον η προσφεύγουσα υποστηρίζει με το υπόμνημα απάντησης ότι η πρακτική της Επιτροπής, η οποία εφαρμόζεται επίσης στην προσβαλλόμενη απόφαση, ληφθείσα βάσει του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού, και συνίσταται στη μη ενημέρωση όλων των ενδιαφερόμενων μερών που μνημονεύονται στο άρθρο 5, παράγραφος 11, και στο άρθρο 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, αντιβαίνει στο άρθρο 6.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι πρόκειται για νέο επιχείρημα, προβληθέν για πρώτη φορά στο στάδιο του υπομνήματος απάντησης. Ωστόσο, όπως υποστήριξε, εν ολίγοις, η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το επιχείρημα αυτό συνιστά ανάπτυξη των λοιπών επιχειρημάτων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του δικογράφου της προσφυγής και στρέφονται κατά της μη δημοσίευσης ανακοίνωσης για την έναρξη της εν λόγω διαδικασίας επανεξέτασης και κατά της μη ενημέρωσης όλων των ενδιαφερόμενων μερών. Συνεπώς, το επιχείρημα αυτό είναι παραδεκτό. Όσον αφορά το βάσιμο του εν λόγω επιχειρήματος, επισημαίνεται ότι το άρθρο 6.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, κατά το οποίο «όλες οι πλευρές που εξαρτούν συμφέροντα από συγκεκριμένη έρευνα αντιντάμπινγκ ενημερώνονται σχετικά με τα στοιχεία που χρειάζονται οι αρμόδιες αρχές, και τους παρέχεται πλήρης ευχέρεια να υποβάλουν γραπτώς όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που θεωρούν ότι έχουν σημασία για την έρευνα», έχει μεταφερθεί στο δίκαιο της Ένωσης με το άρθρο 5, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού. Έχει όμως ήδη κριθεί, με τη σκέψη 59 ανωτέρω, ότι δεν έχει εφαρμογή στο πλαίσιο έρευνας στηριζόμενης στο άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού το άρθρο 11, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο συναφείς διατάξεις του βασικού κανονισμού σχετικές με τις διαδικασίες και τη διεξαγωγή των ερευνών, μεταξύ των οποίων το άρθρο 5, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού εφαρμόζονται μόνο στις διαδικασίες επανεξέτασης που προβλέπονται στο άρθρο 11, παράγραφοι 2 έως 4, του βασικού κανονισμού.
- 64 Δεύτερον, καθόσον η προσφεύγουσα φρονεί κατ' ουσίαν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 9.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, στο μέτρο που το άρθρο 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού αντιβαίνει, αυτό καθεαυτό, στην εν λόγω διάταξη, καθώς αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής της προβλεπόμενης σε αυτό επανεξέτασης τις περιπτώσεις στις οποίες τα θεσμικά όργανα διενήργησαν δειγματοληψία κατά την αρχική έρευνα, πράγμα το οποίο υποχρέωσε την Επιτροπή να καταφύγει στο άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού, πρέπει, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, να εξακριβωθεί καταρχάς αν το άρθρο 9.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ παράγει άμεσο αποτέλεσμα στην έννομη τάξη της Ένωσης.

- 65 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι, μολονότι το γράμμα του άρθρου 11, παράγραφος 4, πρώτο έως τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού είναι, με εξαίρεση την τρίτη προϋπόθεση που αφορά την πραγματοποίηση των εξαγωγών μετά την περίοδο της αρχικής έρευνας, παρόμοιο με το γράμμα του άρθρου 9.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, το άρθρο 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού περιέχει και τέταρτο εδάφιο, κατά το οποίο το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται όταν ο δασμός έχει επιβληθεί δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 6, του ίδιου κανονισμού, δηλαδή όταν τα θεσμικά όργανα έχουν, στο πλαίσιο της αρχικής έρευνας, διενεργήσει δειγματοληψία. Σκοπός της εξαίρεσης αυτής είναι να μην ευνοούνται ως προς τη διαδικαστική τους κατάσταση οι νέοι παραγωγοί-εξαγωγείς σε σχέση με εκείνους που συνεργάστηκαν κατά την αρχική έρευνα αλλά δεν περιελήφθησαν στο δείγμα. Το μέλημα αυτό δεν λαμβάνεται υπόψη στη συμφωνία αντιντάμπινγκ. Ως εκ τούτου, το άρθρο 11, παράγραφος 4, τέταρτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού συνιστά την έκφραση της βούλησης του νομοθέτη της Ένωσης για υιοθέτηση, στον τομέα αυτόν, προσέγγισης η οποία προσιδιάζει στην έννομη τάξη της Ένωσης. Επομένως, η εν λόγω διάταξη δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μέτρο προοριζόμενο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση στην έννομη τάξη της Ένωσης ειδικής υποχρέωσης αναληφθείσας στο πλαίσιο του ΠΟΕ. Ο νομοθέτης της Ένωσης άσκησε την κανονιστική αρμοδιότητά του, όσον αφορά τις προϋποθέσεις έναρξης επανεξέτασης για τους νέους παραγωγούς-εξαγωγείς, υιοθετώντας μια προσέγγιση η οποία προσιδιάζει στην έννομη τάξη της Ένωσης και, συνεπώς, δεν προκύπτει πρόθεση του νομοθέτη της Ένωσης να εκπληρώσει, με τη θέσπιση του άρθρου 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, τις ειδικές υποχρεώσεις που επέγεται το άρθρο 9.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ (πρβλ. απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Επιτροπή κατά Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, σκέψεις 48, 50 και 53). Επομένως, το άρθρο 9.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ δεν έχει άμεσο αποτέλεσμα στην έννομη τάξη της Ένωσης.
- 66 Τρίτον, δεδομένου ότι οι στόχοι της έρευνας που διεξάγεται δυνάμει του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού είναι πιο περιορισμένοι σε σχέση με τους στόχους της έρευνας που διεξάγεται δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, δικαιολογείται η ενημέρωση μικρότερου αριθμού προσώπων για την έναρξη έρευνας δυνάμει του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού. Μολονότι η έρευνα που διεξάγεται δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού έχει ως σκοπό να προσδιοριστεί όχι μόνον αν η εν λόγω επιχείρηση είναι νέος παραγωγός-εξαγωγέας, αλλά επίσης, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο αυτό ερώτημα, το ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ της επιχείρησης, η έρευνα που διεξάγεται δυνάμει του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού έχει ως μοναδικό σκοπό να εξακριβωθεί αν η εν λόγω επιχείρηση είναι νέος παραγωγός-εξαγωγέας. Κατά τη διάρκεια της έρευνας αυτής, η επιχείρηση πρέπει να αποδείξει ότι δεν εξήγαγε τα προϊόντα που περιγράφονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, του οριστικού κανονισμού, καταγωγής Κίνας, κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, ότι δεν είναι συνδεδεμένη με εξαγωγέα ή παραγωγό υποκείμενο στα μέτρα τα οποία επιβάλλονται με τον εν λόγω κανονισμό και ότι είτε έχει πράγματι εξαγάγει τα υπό εξέταση προϊόντα είτε έχει αναλάβει αμετάκλητη συμβατική υποχρέωση για την εξαγωγή σημαντικής ποσότητάς τους στην Ένωση μετά το τέλος της περιόδου της αρχικής έρευνας. Δεδομένου ότι οι ανωτέρω προϋποθέσεις αφορούν την κατάσταση της ίδιας της εν λόγω επιχείρησης, αυτή βρίσκεται προφανώς, αποκλεισμένου οποιουδήποτε τρίτου, στην πλέον κατάλληλη θέση να παράσχει τις αναγκαίες πληροφορίες.
- 67 Τέταρτον, εν πάση περιπτώσει, ακόμη και εάν κριθεί ότι η Επιτροπή δεσμευόταν, στο πλαίσιο της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, από το άρθρο 5, παράγραφοι 10 και 11, και από το άρθρο 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, μια διαδικαστική πλημμέλεια συνεπάγεται την εν όλω ή εν μέρει ακύρωση απόφασης μόνον εάν αποδεικνύεται ότι, ελλείψει της πλημμέλειας αυτής, η προσβαλλόμενη απόφαση θα μπορούσε να έχει διαφορετικό περιεχόμενο [διάταξη της 24ης Σεπτεμβρίου 2007, Torres κατά ΓΕΕΑ και Bodegas Muga, C-405/06 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2007:546, σκέψη 29· πρβλ., επίσης, αποφάσεις της 29ης Οκτωβρίου 1980, van Landewyck κ.λπ. κατά Επιτροπής, 209/78 έως 215/78 και 218/78, μη δημοσιευθείσα, EU:C:1980:248, σκέψη 47, και της 6ης Φεβρουαρίου 2013, Borp κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση πράσινου οκταγωνικού πλαισίου), T-263/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:61, σκέψη 49].

- 68 Ο διάδικος που προβάλλει διαδικαστική πλημμέλεια οφείλει να αποδείξει ότι, ελλείψει αυτής, η προσβαλλόμενη απόφαση θα μπορούσε να έχει διαφορετικό περιεχόμενο.
- 69 Με το δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα επισήμανε ότι, εν προκειμένω, οι εισαγωγείς και, κυρίως, η Κινεζική Κυβέρνηση μπορούσαν να υποβάλουν παρατηρήσεις υπέρ της προσφεύγουσας και πιθανώς θα το είχαν πράξει. Περαιτέρω, επανέλαβε σε διάφορα σημεία τη θέση ότι η Κινεζική Κυβέρνηση θα είχε παρέμβει προς στήριξη της προσφεύγουσας κατά τη διοικητική διαδικασία, εάν είχε λάβει σχετική ενημέρωση, και ότι θα είχε παράσχει, ιδίως, πληροφορίες ικανές να διαφωτίσουν την Επιτροπή. Τέλος, με το υπόμνημα απάντησης, η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι καμία ένωση εξαγωγέων, εισαγωγέων ή καταναλωτών και κανένας έμπορος, όπως και το κοινό, δεν είχαν ενημερωθεί και ότι, κατά συνέπεια, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να είχαν παρέμβει στη διοικητική διαδικασία.
- 70 Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Κινεζική Κυβέρνηση έλαβε το γενικό ενημερωτικό έγγραφο, αλλά δεν υπέβαλε καμία σχετική παρατήρηση ούτε βέβαια συγκεκριμένο στοιχείο. Ως προς το κινεζικό επιμελητήριο διεθνούς εμπορίου, δεν αμφισβητείται ότι ένας από τους εκπροσώπους του προέβη κατά την ακρόαση σε γενική δήλωση εξ ονόματος της προσφεύγουσας, αλλά δεν παρέσχε καμία διευκρίνιση επί της ουσίας της υπόθεσης. Όσον αφορά τις ενώσεις εξαγωγέων, εισαγωγέων ή καταναλωτών, τους εμπόρους και το κοινό, η προσφεύγουσα ουδόλως εξέθεσε πώς ακριβώς θα μπορούσαν να έχουν συμπληρώσει τις πληροφορίες που η Επιτροπή είχε διαπιστώσει ότι έλειπαν από τον φάκελο της προσφεύγουσας ή να έχουν αποσαφηνίσει τις πληροφορίες τις οποίες η Επιτροπή είχε θεωρήσει αντιφατικές. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν έκανε χρήση της δυνατότητας που διέθετε, βάσει των άρθρων 91 έως 102 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να ζητήσει την κλήτευση των εκπροσώπων των ενώσεων αυτών από το Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου να επιβεβαιώσουν τους ισχυρισμούς της (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2017, Intel κατά Επιτροπής, C-413/14 P, EU:C:2017:632, σκέψη 101). Επιπλέον, όπως επισημαίνεται με τη σκέψη 66 ανωτέρω, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού αφορούν την κατάσταση της ίδιας της εν λόγω επιχείρησης, αυτή βρίσκεται προφανώς στην πλέον κατάλληλη θέση να παράσχει τις αναγκαίες πληροφορίες, αποκλεισμένου οποιουδήποτε τρίτου.
- 71 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι, ελλείψει της προβαλλόμενης διαδικαστικής πλημμέλειας, η προσβαλλόμενη απόφαση θα μπορούσε να έχει διαφορετικό περιεχόμενο.
- 72 Πέμπτον, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το άρθρο 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και το άρθρο 6.10.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, τα οποία προβλέπουν τη δυνατότητα παραγωγού-εξαγωγέα που δεν περιελήφθη στο δείγμα να ζητήσει τη διενέργεια ατομικής εξέτασης, προκειμένου να οριστεί ως προς αυτόν ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ, δεν είναι διατάξεις κρίσιμες εν προκειμένω. Όπως υποστηρίζει κατ' ουσίαν η παρεμβαίνουσα, η δυνατότητα καθορισμού ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ προβλέπεται, όσον αφορά την επανεξέταση σχετικά με νέο παραγωγό-εξαγωγέα, από ειδικό κανόνα, δηλαδή το άρθρο 11, παράγραφος 4, πρώτο έως τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού. Όπως όμως έχει ήδη αναφερθεί ανωτέρω, το άρθρο 11, παράγραφος 4, τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού προβλέπει εξαίρεση από τον εν λόγω κανόνα σε περίπτωση διενέργειας δειγματοληψίας στο πλαίσιο της αρχικής έρευνας.
- 73 Έκτον, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, δεν υφίστανται δυσμενή διάκριση οι επιχειρήσεις που υποβάλλουν αίτηση αναγνώρισης της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα βάσει του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού σε σχέση με εκείνες που μπορούν να υποβάλουν τέτοια αίτηση δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, το άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού και το άρθρο 11, παράγραφος 4, τέταρτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού εξασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση δειγματοληψίας, οι νέοι παραγωγοί-εξαγωγείς, αφενός, δεν τυγχάνουν ευνοϊκής διαδικαστικής μεταχείρισης σε σχέση με τους παραγωγούς-εξαγωγείς που συνεργάστηκαν κατά την αρχική έρευνα, αλλά δεν περιελήφθησαν στο δείγμα, και, αφετέρου, μπορούν να υπαχθούν στον ίδιο συντελεστή αντιντάμπινγκ με τους τελευταίους. Επομένως, οποιαδήποτε διαφορά ως προς τη μεταχείριση των προβαλλόμενων από την προσφεύγουσα

κατηγοριών παραγωγών-εξαγωγέων είναι σύμφυτη με τη χρήση της τεχνικής της δειγματοληψίας, η οποία προβλέπεται ρητώς στο άρθρο 17 του βασικού κανονισμού. Η προσφεύγουσα πάντως δεν προέβαλε ένσταση έλλειψης νομιμότητας της διάταξης αυτής υπό το πρίσμα της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων.

74 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων

75 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι πρόσφατα, με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/2179 της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 2015, για την έναρξη επανεξέτασης του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 102/2012 του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού σε εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα καταγωγής, μεταξύ άλλων, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως επεκτάθηκε σε εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων προέλευσης Δημοκρατίας της Κορέας, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Δημοκρατίας της Κορέας είτε όχι, προκειμένου να εξεταστεί η δυνατότητα χορήγησης απαλλαγής από τα μέτρα αυτά σε έναν εξαγωγέα από την Κορέα, κατάργησης του δασμού αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές από τον εν λόγω εξαγωγέα και υπαγωγής των εισαγωγών αυτών σε καταγραφή (ΕΕ 2015, L 309, σ. 3), η Επιτροπή εφάρμοσε ορθώς σε Κορεάτη παραγωγό-εξαγωγέα τη διάταξη του βασικού κανονισμού σχετικά με τους νέους εξαγωγείς, δηλαδή το άρθρο 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Από τις αιτιολογικές σκέψεις 6 έως 13 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2179 προκύπτει ότι ο εν λόγω παραγωγός-εξαγωγέας όφειλε να παράσχει μόνον στοιχεία που αποδεικνύουν εκ πρώτης όψεως τη συνδρομή των τριών προϋποθέσεων του άρθρου 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, ότι η Επιτροπή απάλλαξε στη συνέχεια όλες τις εισαγωγές που πραγματοποίησε ο εν λόγω Κορεάτης εξαγωγέας από όλους τους δασμούς αντιντάμπινγκ κατά τη διάρκεια της εν λόγω έρευνας και ότι η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερόμενους τρίτους να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους. Επιπλέον, η διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2179 διήρκεσε μόνο δύο μήνες.

76 Στην υπό κρίση υπόθεση όμως, η προσφεύγουσα υπέστη, κατά τα λεγόμενά της, δυσμενή διάκριση λόγω της διενέργειας δειγματοληψίας στο πλαίσιο της αρχικής έρευνας και, κατά συνέπεια, λόγω της εφαρμογής της διαδικασίας του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού. Προσκόμισε, όπως και ο Κορεάτης παραγωγός-εξαγωγέας, επαρκή εκ πρώτης όψεως αποδεικτικά στοιχεία με την αίτηση που υπέβαλε τον Σεπτέμβριο του 2013, αλλά δεν έτυχε απαλλαγής από τους δασμούς κατά τη διάρκεια της επίμαχης έρευνας και έπρεπε να περιμένει πάνω από δύομισι έτη για την έκδοση απόφασης. Επιπλέον, με το υπόμνημα απάντησης η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς τα προβλεπόμενα στο άρθρο 16, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036), η Επιτροπή δεν προσπάθησε, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/2179, να συμπληρώσει, πραγματοποιώντας επιτόπια επίσκεψη, τις πληροφορίες που της είχε παράσχει η προσφεύγουσα.

77 Δεδομένου ότι υπαγόταν σε δασμούς αντιντάμπινγκ ύψους 69,7 % καθ' όλη τη διάρκεια της επίμαχης έρευνας, η οποία διήρκεσε πάνω από δύομισι έτη, η προσφεύγουσα αδυνατούσε να διεξαγάγει τις δραστηριότητές της εντός της Ένωσης, πράγμα που επέφερε πολύ σοβαρές οικονομικές συνέπειες.

78 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

79 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, παραπέμποντας στον εκτελεστικό κανονισμό 2015/2179 για την έναρξη επανεξέτασης του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 102/2012 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2012, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ σε εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ουκρανίας όπως επεκτάθηκε σε εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα προέλευσης Μαρόκου, Μολδαβίας και Δημοκρατίας της Κορέας, είτε δηλώνονται ως καταγωγής αυτών των χωρών είτε όχι, ύστερα από

έρευνα επανεξέτασης ενόψει της λήξης των μέτρων δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού και για τον τερματισμό της διαδικασίας επανεξέτασης ενόψει της λήξης των μέτρων σχετικά με εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα καταγωγής Νότιας Αφρικής δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού (ΕΕ 2012, L 36, σ. 1), η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη δυσμενή διάκριση σε σχέση με τον Κορεάτη παραγωγό-εξαγωγέα τον οποίο αφορούσε η διαδικασία αυτή. Υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι, σε αντίθεση με ό,τι συνέβη κατά τη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση του εν λόγω κανονισμού για την έναρξη επανεξέτασης, η διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης δεν δημοσιοποιήθηκε με ανακοίνωση για την έναρξη έρευνας, και μάλιστα ούτε τα ενδιαφερόμενα μέρη έλαβαν σχετική ενημέρωση, ότι η επίμαχη έρευνα είχε υπερβολικά μεγάλη διάρκεια, ότι δεν επωφελήθηκε από αναστολή των δασμών αντιντάμπινγκ που ίσχυαν κατά τη διάρκεια της έρευνας αυτής και ότι ο απαιτούμενος βαθμός απόδειξης στην περίπτωση της ήταν υψηλότερος.

- 80 Κατά πάγια νομολογία, οι αρχές της ισότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων επιτάσσουν να μην αντιμετωπίζονται με διαφορετικό τρόπο όμοιες καταστάσεις ή με τον ίδιο τρόπο διαφορετικές καταστάσεις, εκτός εάν μια τέτοιου είδους αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικά (βλ. απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2007, Asda Stores, C-372/06, EU:C:2007:787, σκέψη 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 81 Όπως όμως υποστηρίζει η Επιτροπή, οι καταστάσεις που χαρακτηρίζουν τις δύο συγκρινόμενες από την προσφεύγουσα υποθέσεις είναι διαφορετικές, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να διαπιστωθεί δυσμενής διάκριση.
- 82 Συγκεκριμένα, πρώτον, η προσφεύγουσα ζήτησε να αναγνωριστεί ως νέος παραγωγός-εξαγωγέας κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού. Αντιθέτως, ο Κορεάτης παραγωγός-εξαγωγέας στον οποίο αναφέρεται η προσφεύγουσα ζήτησε να συμπεριληφθεί στον κατάλογο των παραγωγών-εξαγωγέων που απολαμβάνουν απαλλαγής από την καταβολή των δασμών αντιντάμπινγκ, όπως αυτοί επεκτάθηκαν στις εισαγωγές του οικείου προϊόντος που αποστέλλονται από τη Δημοκρατία της Κορέας, δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρου 13, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 2016/1036), το οποίο παραπέμπει, για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής, στο άρθρο 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού όσον αφορά τις επιχειρήσεις που ζητούν απαλλαγή από τους δασμούς αντιντάμπινγκ μετά την έκδοση κανονισμού για την επέκταση των δασμών αντιντάμπινγκ. Στο πλαίσιο όμως μιας τέτοιας διαδικασίας, δεν αρκεί να αποδειχθεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 11, παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού. Η εν λόγω επιχείρηση πρέπει επίσης να αποδείξει, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 13, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2016/1036), ότι δεν εφαρμόζει πρακτικές καταστρατήγησης. Γί' αυτόν τον λόγο, άλλωστε, οι αιτιολογικές σκέψεις 6 και 8 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2179 διευκρινίζουν ότι ο Κορεάτης παραγωγός-εξαγωγέας παρέσχε εκ πρώτης όψεως αποδεικτικά στοιχεία κατά τα οποία δεν είχε καταστρατηγήσει τα μέτρα που ίσχυαν για το προϊόν της εν λόγω υπόθεσης. Επομένως, η έκταση μιας τέτοιου είδους έρευνας είναι ευρύτερη από την έκταση της έρευνας που προβλέπεται στο άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού.
- 83 Δεύτερον, με τον εκτελεστικό κανονισμό 2015/2179 δεν χορηγήθηκε η ζητηθείσα από τον Κορεάτη παραγωγό-εξαγωγέα απαλλαγή, αλλά απλώς κινήθηκε η επίμαχη διαδικασία έρευνας. Συνεπώς, το γεγονός ότι η Επιτροπή αρκέστηκε, κατά το στάδιο αυτό της διαδικασίας απαλλαγής, στα αποδεικτικά στοιχεία κατά τα οποία ο εν λόγω Κορεάτης παραγωγός-εξαγωγέας πληρούσε, εκ πρώτης όψεως, τις απαιτούμενες προϋποθέσεις δεν σημαίνει ότι από την επιχείρηση αυτή απαιτήθηκε βαθμός απόδειξης χαμηλότερος από εκείνον που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα. Σημαίνει απλώς ότι τα στοιχεία που προσκόμισε η επιχείρηση αυτή ήταν αρκετά πειστικά προκειμένου να κινηθεί η εν λόγω έρευνα, σκοπός της οποίας ήταν να επιβεβαιωθούν οριστικά οι ισχυρισμοί της επιχείρησης. Εξάλλου, μολονότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει επανειλημμένα ότι έπρεπε να της έχει αναγνωριστεί η ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα, καθώς είχε προσκομίσει στοιχεία που αποδείκνυαν εκ πρώτης όψεως ότι πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις, από κανένα σημείο του άρθρου 3 του

οριστικού κανονισμού και, κατά ελάχισσα λόγος, του άρθρου 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, δεν προκύπτει ότι αρκεί να προσκομίσει η εμπλεκόμενη επιχείρηση τέτοια αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να ανταποκριθεί στο βάρος αποδείξεως που φέρει. Και στις δύο περιπτώσεις, ο νομοθέτης έχει προβλέψει ότι τη συνδρομή των αναγκαίων προϋποθέσεων οφείλει να αποδείξει η επιχείρηση που ενδιαφέρεται για την ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα.

- 84 Τρίτον, σε αντίθεση με την έρευνα που οδήγησε στην έκδοση του οριστικού κανονισμού, η έρευνα που κατέληξε στην έκδοση του εκτελεστικού κανονισμού 102/2012 δεν περιλάμβανε τη διενέργεια δειγματοληψίας, οπότε ήταν δυνατόν να εφαρμοστεί για τον Κορεάτη παραγωγό-εξαγωγέα το άρθρο 11, παράγραφος 4, πρώτο έως τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού. Έχει κριθεί όμως στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτή η ύπαρξη δυσμενούς διάκρισης λόγω της έλλειψης δυνατότητας των νέων παραγωγών-εξαγωγέων να επιτύχουν επανεξέταση βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού εάν διενεργήθηκε δειγματοληψία κατά την αρχική έρευνα και εάν δεν μπορούν, κατά συνέπεια, παρά να υπαχθούν στον συντελεστή δασμού αντιντάμπινγκ που εφαρμόζεται στους συνεργασθέντες παραγωγούς-εξαγωγείς οι οποίοι δεν περιελήφθησαν στο δείγμα.
- 85 Τέταρτον, το ίδιο ισχύει και για το ζήτημα των αποκλίσεων ως προς την κοινοποίηση της έναρξης έρευνας στα ενδιαφερόμενα μέρη, η οποία διαφέρει ανάλογα με το αν εφαρμόζεται το άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού ή το άρθρο 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού και η οποία εξαρτάται επίσης από τη διενέργεια δειγματοληψίας κατά την αρχική έρευνα.
- 86 Πέμπτον, δεδομένου ότι η έρευνα που κινήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 2015/2179 διεξάγεται επίσης βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, συνοδεύεται, σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο της παραγράφου αυτής, από απαλλαγή από τους ισχύοντες δασμούς αντιντάμπινγκ και καταγραφή των εισαγωγών κατά τη διάρκεια της έρευνας αυτής. Κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται στο άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού, στο οποίο στηρίζεται η επίμαχη έρευνα.
- 87 Έκτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα συγκρίνει τον χρόνο που χρειάζεται η Επιτροπή για να κινήσει έρευνα βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού με τη διάρκεια της διαδικασίας λήψης απόφασης επί της ουσίας όσον αφορά την αναγνώριση της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα δυνάμει του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού. Οι δύο αυτές καταστάσεις όμως δεν είναι συγκρίσιμες. Εξάλλου, στοιχεία που διαφοροποιούν τις δύο υποθέσεις είναι η επάρκεια του φακέλου του Κορεάτη παραγωγού-εξαγωγέα, σε αντίθεση με τον ανεπαρκώς τεκμηριωμένο φάκελο της προσφεύγουσας, καθώς και το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είχε ζητήσει αρχικά ενδιάμεση επανεξέταση βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και, για κάποιο χρονικό διάστημα, υπήρχε αμφιβολία ως προς το είδος επανεξέτασης που επιθυμούσε ή τη σειρά προτεραιότητας με την οποία έπρεπε να εξεταστούν τα αιτήματά της για ενδιάμεση επανεξέταση και για αναγνώριση της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα.
- 88 Έβδομον, όσον αφορά το επιχείρημα που αντλείται από παράβαση του άρθρου 16, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού και προβλήθηκε για πρώτη φορά με το υπόμνημα απάντησης, πρέπει αρχικά να εξεταστεί το παραδεκτό του. Ερωτηθείσα σχετικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα δεν θέλησε να υποβάλει παρατηρήσεις. Η Επιτροπή υποστήριξε, από την πλευρά της, ότι το εν λόγω επιχείρημα συνιστά νέο λόγο ακυρώσεως, με αποτέλεσμα να πρέπει να κριθεί απαράδεκτο. Συναφώς, μολονότι η προσφεύγουσα πράγματι προσάπτει, με το δικόγραφο της προσφυγής, στην Επιτροπή ότι δεν πραγματοποίησε επιτόπια επίσκεψη, δεν προκύπτει με σαφήνεια εξ αυτού ότι πρόκειται για λόγο ακυρώσεως και όχι για γενική παρατήρηση. Επομένως, παράβαση της προαναφερθείσας διάταξης προβλήθηκε, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, από την προσφεύγουσα για πρώτη φορά κατά το στάδιο του υπομνήματος απάντησης. Ως εκ τούτου, πρόκειται για νέο και, συνεπώς, απαράδεκτο λόγο ακυρώσεως.

- 89 Εν πάση περιπτώσει, αρκεί να επισημανθεί ότι το άρθρο 16, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, το οποίο αφορά τις επιτόπιες επαληθεύσεις, προβλέπει ότι «[η] Επιτροπή δύναται, όταν είναι αναγκαίο, να διενεργεί έρευνες σε τρίτες χώρες». Επομένως, ακόμη και σε περίπτωση αμφιβολιών ως προς τις πληροφορίες που περιέχει ο φάκελος παραγωγού-εξαγωγέα, η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να προβαίνει σε επιτόπιες επαληθεύσεις, όπως υποστήριξε άλλωστε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Η προσφεύγουσα δεν έκανε λόγο για σχετική υποχρέωση της Επιτροπής. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο στο πλαίσιο των επανεξετάσεων, καθόσον το βάρος αποδείξεως της συνδρομής των προβλεπόμενων προϋποθέσεων φέρει σαφώς η επιχείρηση που ζητεί, είτε βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού είτε βάσει του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού, να αναγνωρισθεί ως νέος παραγωγός-εξαγωγέας.
- 90 Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίξει ότι υπέστη δυσμενή διάκριση και, επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτίμησης των πραγματικών περιστατικών

- 91 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα βάλλει κατά των αιτιολογικών σκέψεων 11, 12 και 16 της προσβαλλόμενης απόφασης. Οι αιτιολογικές αυτές σκέψεις έχουν ως εξής:

«(11) Όσον αφορά το κριτήριο β', δηλαδή ότι [η προσφεύγουσα] δεν είναι [συνδεδεμένη] με εξαγωγέα ή παραγωγό υποκείμενο στα μέτρα αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον αρχικό κανονισμό, η Foshan Lihua ανέφερε, με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο, ότι αποτελεί όμιλο έξι συνδεδεμένων εταιριών. Οι δύο απαντήσεις στις αιτήσεις για συμπληρωματικές πληροφορίες αποκάλυψαν την ύπαρξη δύο επιπλέον συνδεδεμένων εταιριών για τις οποίες δεν είχε γίνει λόγος στην απάντηση στο ερωτηματολόγιο. Ωστόσο, με τις απαντήσεις δεν διευκρινίστηκε ποτέ συστάθηκαν οι δύο αυτές εταιρίες ούτε αν έχουν επενδύσει σε άλλες νομικές οντότητες.

(12) Μετά την κοινοποίηση των συμπερασμάτων, η Foshan Lihua ανέφερε ότι οι δύο αυτές εταιρίες δεν είχαν συμπεριληφθεί στην αρχική απάντηση διότι δεν παρήγαν ή δεν πωλούσαν το υπό εξέταση προϊόν και είχαν διακόψει τις δραστηριότητές τους. Ωστόσο, η εταιρία δεν προσκόμισε επαρκή συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία για να στηρίξει τους ισχυρισμούς αυτούς, ιδίως όσον αφορά την ύπαρξη και τις δραστηριότητες της επενδυτικής εταιρίας της με έδρα το Χονγκ Κονγκ.

[...]

(16) [Η προσφεύγουσα] υποστήριξε ότι, κατά την περίοδο της [αρχικής] έρευνας, μόνο δύο εταιρίες του ομίλου συμμετείχαν ενεργά στην παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος: η Foshan Lihua κατασκεύαζε το υπό εξέταση προϊόν και το πωλούσε αποκλειστικά στην εγχώρια αγορά, ενώ ο συνδεδεμένος έμπορος Foshan Henry (στο εξής: Henry) εξήγε το υπό εξέταση προϊόν σε άλλες χώρες, αλλά όχι στην Ένωση. Ωστόσο, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε [η προσφεύγουσα] ήταν ελλιπή, καθώς τα αρχεία πωλήσεων της Foshan Lihua σχετικά με την περίοδο της [αρχικής] έρευνας δεν περιείχαν καμία πληροφορία για τους όρους παράδοσης, τις διευθύνσεις των πελατών ή τους προορισμούς των αποστολών και το αρχείο πωλήσεων της Foshan Henry δεν περιείχε ονόματα πελατών για το έτος 2009. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να διαπιστώσει αν η Foshan Lihua είχε εξαγάγει το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση κατά την περίοδο της [αρχικής] έρευνας. Επιπλέον, [η προσφεύγουσα] δεν προσκόμισε λεπτομερή αρχεία πωλήσεων της Foshan Lihua για τα έτη που ακολούθησαν την περίοδο της [αρχικής] έρευνας.»

92 Στο μέτρο που οι αιτιολογικές σκέψεις 11 και 12 της προσβαλλόμενης απόφασης, αφενός, και η αιτιολογική σκέψη 16 της ίδιας απόφασης, αφετέρου, αφορούν αντιστοίχως τη δεύτερη και την πρώτη προϋπόθεση αναγνώρισης της ιδιότητας που προβλέπεται στο άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως υποδιαιρείται σε δύο σκέλη. Τα εν λόγω σκέλη πρέπει, επομένως, να εξεταστούν χωριστά.

Επί του πρώτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ότι οι αιτιολογικές σκέψεις 11 και 12 της προσβαλλόμενης απόφασης ενέχουν πρόδηλη πλάνη εκτίμησης των πραγματικών περιστατικών

93 Με τις αιτιολογικές σκέψεις 11 και 12 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή προσάπτει, εν ολίγοις, στην προσφεύγουσα ότι της παρέσχε ελλιπείς πληροφορίες για τη δομή του ομίλου της και για τις δραστηριότητες των εταιριών που τον συγκροτούσαν. Οι λόγοι αυτοί εμπίπτουν στην εξέταση της δεύτερης προϋπόθεσης εφαρμογής του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού, η οποία αφορά την απουσία συνδέσμου με παραγωγούς-εξαγωγείς υποκείμενους στους δασμούς αντιντάμπινγκ. Η Επιτροπή διαπίστωσε ιδίως ότι, σε αντίθεση με τις πληροφορίες που είχε παράσχει αρχικά η προσφεύγουσα, οι απαντήσεις στις αιτήσεις παροχής διευκρινίσεων αποκάλυψαν ότι μία από τις επιχειρήσεις του ομίλου, δηλαδή η Foshan Nanhai Huachangsheng Textile Co. Ltd, ανήκε σε δύο άλλες επιχειρήσεις μη μνημονευθείσες στην αρχική απάντηση, δηλαδή στη Lihua International (HK) Holding Ltd και τη Foshan Huachang Textile Development Co. Ltd, οι οποίες, με τη σειρά τους, ανήκαν στα μέλη μίας και μόνον οικογένειας και ως προς τις οποίες η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία για τις ημερομηνίες σύστασης, τις ακριβείς δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένης τυχόν επένδυσης σε άλλες επιχειρήσεις, και τα ισχύοντα καταστατικά.

94 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τα συμπεράσματα αυτά και υποστηρίζει ότι, με τα έγγραφα της 11ης Δεκεμβρίου 2014 και της 22ας Ιανουαρίου 2016, παρέσχε όλες τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με την εσωτερική οργάνωση των εταιριών και σχετικά με τον όμιλό της.

95 Ήδη με το παράρτημα 3 του εγγράφου της 11ης Δεκεμβρίου 2014, γνωστοποίησε την ημερομηνία σύστασης της Foshan Nanhai Huachangsheng Textile, καθώς και τους μετόχους της, προσκομίζοντας την άδεια λειτουργίας της.

96 Κατά την προσφεύγουσα, οι δύο εταιρίες που αποκαλύφθηκαν με το έγγραφο της 22ας Ιανουαρίου 2016 δραστηριοποιούνταν στην παραγωγή κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων και χαρτονιού και δεν μνημονεύθηκαν αρχικά, διότι δεν έχουν καμία σχέση με την κατασκευή ή την εμπορία του υπό εξέταση προϊόντος. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ενημέρωσε, με το έγγραφο αυτό, την Επιτροπή ότι η Lihua International (HK) Holding δραστηριοποιούνταν στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας και υφίστατο από το 2006 έως την 1η Ιανουαρίου 2015 έχοντας αμιγώς εμπορικό σκοπό. Το έγγραφο περιείχε επίσης συνοπτική περιγραφή των εταιριών του εν λόγω ομίλου, με τις ημερομηνίες σύστασής τους.

97 Στις άδειες λειτουργίας που προσκομίσθηκαν στην Επιτροπή και περιέχονται στα παραρτήματα A 9 και A 10 του δικογράφου της προσφυγής αναγράφονται οι ημερομηνίες σύστασης των επιχειρήσεων του ομίλου και γίνεται μνεία της απουσίας συνδέσμου τους με άλλες επιχειρήσεις.

98 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή ουδέποτε αμφισβήτησε ότι, βάσει του κινεζικού δικαίου, εταιρία με άδεια λειτουργίας στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας, της παραγωγής χαρτονιού ή των επενδύσεων απαγορεύεται επισήμως να παράγει κεραμικά πλακίδια και να τα διαθέτει στο εμπόριο με οποιονδήποτε τρόπο, ειδάλλως διαπράττει αξιόποινη πράξη. Αποκλείεται, ως εκ τούτου, το ενδεχόμενο οι εν λόγω εταιρίες να εξήγαγαν κεραμικά πλακίδια στην Ένωση κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας ή να συνδέονται με εξαγωγείς του προϊόντος αυτού.

99 Η προσφεύγουσα εκπλήσσεται, επομένως, από το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε «έλλειψη πρόσθετων στοιχείων» τα οποία η Επιτροπή ουδέποτε της ζήτησε να προσκομίσει.

- 100 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 101 Συναφώς, το άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού προβλέπει κατ' ουσίαν ότι, στην περίπτωση που οποιοσδήποτε Κινέζος παραγωγός-εξαγωγέας προσκομίσει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία στην Επιτροπή που να καταδεικνύουν, πρώτον, ότι δεν εξήγαγε τα υπό εξέταση προϊόντα κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, δεύτερον, ότι δεν είναι συνδεδεμένος με εξαγωγέα ή παραγωγό υποκείμενο στα μέτρα τα οποία επιβάλλονται με τον οριστικό κανονισμό και, τρίτον, ότι είτε έχει εξαγάγει πράγματι τα υπό εξέταση προϊόντα είτε έχει αναλάβει αμετάκλητη συμβατική υποχρέωση για την εξαγωγή σημαντικής ποσότητας στην Ένωση μετά το τέλος της περιόδου της αρχικής έρευνας, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με απλή πλειοψηφία βάσει πρότασης της Επιτροπής και ύστερα από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, δύναται να τροποποιήσει το άρθρο 1, παράγραφος 2, του οριστικού κανονισμού, προκειμένου να καθορίσει για τον εν λόγω παραγωγό τον δασμό με συντελεστή 30,6 %, ο οποίος εφαρμόζεται για τους συνεργαζόμενους παραγωγούς που δεν περιλαμβάνονται στο δείγμα.
- 102 Από τη διάταξη αυτή προκύπτει, επομένως, ότι, για την αναγνώριση της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα, η ενδιαφερόμενη επιχείρηση πρέπει να αποδείξει ότι πληροί τις τρεις προϋποθέσεις που μνημονεύονται στη σκέψη 101 ανωτέρω. Δεδομένου ότι οι εν λόγω προϋποθέσεις πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά, η μη συνδρομή μίας από αυτές συνεπάγεται την άρνηση αναγνώρισης της ως άνω ιδιότητας.
- 103 Υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάζουν. Επομένως, ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης επί των εκτιμήσεων των θεσμικών οργάνων πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τήρησης των κανόνων διαδικασίας, του υποστατού των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων στηρίχθηκε η επίμαχη επιλογή και της απουσίας πρόδηλης πλάνης εκτίμησης των περιστατικών αυτών ή κατάχρησης εξουσίας. Ωστόσο, όταν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, ο σεβασμός των εγγυήσεων που παρέχει η έννομη τάξη της Ένωσης στο πλαίσιο των διοικητικών διαδικασιών αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία. Στις εγγυήσεις αυτές καταλέγονται, μεταξύ άλλων, η υποχρέωση του αρμόδιου οργάνου να εξετάσει με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα σχετικά με την κρινόμενη υπόθεση στοιχεία, το δικαίωμα του διοικουμένου να προβάλλει την άποψή του καθώς και το δικαίωμά του να εκδοθεί επί της υπόθεσής του επαρκώς αιτιολογημένη απόφαση [βλ. απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2017, Yingli Energy (China) κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-160/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:125, σκέψη 203 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 104 Λαμβανομένων υπόψη αυτών ακριβώς των στοιχείων, πρέπει να εξεταστεί αν η προσφεύγουσα μπόρεσε να αποδείξει ότι η Επιτροπή, με τις αιτιολογικές σκέψεις 11 και 12 της προσβαλλόμενης απόφασης, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης των πραγματικών περιστατικών.
- 105 Διαπιστώνεται ότι, στο πλαίσιο της εκτίμησης της προϋπόθεσης κατά την οποία η επιχείρηση που ενδιαφέρεται για την ιδιότητα του παραγωγού-εξαγωγέα πρέπει να αποδείξει ότι δεν είναι συνδεδεμένη με εξαγωγέα ή παραγωγό υποκείμενο στα μέτρα που επιβλήθηκαν με τον οριστικό κανονισμό, η Επιτροπή, με το ερωτηματολόγιο που απέστειλε, ζήτησε από την προσφεύγουσα να της γνωστοποιήσει τη σύνθεση του ομίλου της, διευκρινίζοντας ότι η γνωστοποίηση αυτή έπρεπε να της παράσχει τη δυνατότητα να προσδιορίσει με σαφήνεια την ακριβή φύση των τυχόν συνδέσμων της προσφεύγουσας με άλλες εταιρίες. Με την απάντηση στο ως άνω ερωτηματολόγιο, η προσφεύγουσα έκανε λόγο για πέντε συνδεδεμένες εταιρίες, οπότε ο όμιλος περιλάμβανε συνολικά έξι εταιρίες. Επειδή η Επιτροπή έκρινε ότι οι παρασχεθείσες πληροφορίες δεν ήταν πλήρεις, ζήτησε μεταξύ άλλων από την προσφεύγουσα, με την πρώτη αίτηση παροχής διευκρινίσεων, να της παράσχει κατάλογο των μετόχων της Foshan Nanhai Huachangsheng Textile.

- 106 Με την απάντηση στην εν λόγω αίτηση αποκαλύφθηκε ότι η τελευταία αυτή επιχείρηση ανήκε σε δύο άλλες εταιρίες οι οποίες δεν είχαν μνημονευθεί στην απάντηση στο ερωτηματολόγιο, συγκεκριμένα δε στη Lihua International (HK) Holding και τη Foshan Huachang Textile Development.
- 107 Με το έγγραφο της 18ης Σεπτεμβρίου 2015, η Επιτροπή ενημέρωσε, μεταξύ άλλων, την προσφεύγουσα ότι η αίτησή της εξακολουθούσε να είναι ανεπαρκώς τεκμηριωμένη και της απέστειλε τη δεύτερη αίτηση παροχής διευκρινίσεων. Της ζήτησε, ιδίως, να παράσχει περισσότερες πληροφορίες για το έγγραφο το οποίο προσκομίστηκε με το παράρτημα Β 15 του υπομνήματος αντίκρουσης και από το οποίο προκύπτει ότι η Lihua International (HK) Holding και η Foshan Huachang Textile Development ήταν μέτοχοι της Foshan Nanhai Huachangsheng Textile. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή ζήτησε από την προσφεύγουσα να περιγράψει τις εμπορικές δραστηριότητες των δύο αυτών εταιριών.
- 108 Με την απάντηση της 29ης Σεπτεμβρίου 2015, η προσφεύγουσα απλώς αναφέρθηκε, όσον αφορά τις εμπορικές δραστηριότητες των δύο εταιριών, σε «χρηματοδοτικές και επενδυτικές» δραστηριότητες για τη Lihua International (HK) Holding και σε δραστηριότητες «παραγωγής και πώλησης κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων» για τη Foshan Huachang Textile Development.
- 109 Με την αιτιολογική σκέψη 9 του γενικού ενημερωτικού εγγράφου, η Επιτροπή επισήμανε ότι οι απαντήσεις της προσφεύγουσας δεν της παρείχαν διευκρινίσεις ούτε για τις ημερομηνίες σύστασης των δύο εταιριών ούτε για τυχόν επενδύσεις τους σε άλλες εταιρίες. Συγκεκριμένα, όπως υποστηρίζει κατ' ουσίαν η Επιτροπή, μολονότι αποδεικνύεται ότι οι δύο αυτές εταιρίες επένδυσαν σε άλλη επιχείρηση του ίδιου ομίλου, δηλαδή στη Foshan Nanhai Huachangsheng Textile, η προσφεύγουσα δεν παρέσχε πληροφορίες ικανές να αποδείξουν ότι οι εν λόγω εταιρίες δεν επένδυσαν σε άλλες επιχειρήσεις. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το ζήτημα αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό όσον αφορά τη Lihua International (HK) Holding, η οποία ήταν χρηματοδοτική και επενδυτική εταιρία. Ελλείψει τέτοιων πληροφοριών, δεν είναι δυνατόν να εξακριβωθεί αν η εν λόγω εταιρία, και, ως εκ τούτου, ολόκληρος ο όμιλος, συνδεόταν ή όχι με εταιρίες υποκείμενες στους ισχύοντες δασμούς αντιντάμπινγκ.
- 110 Με το έγγραφο της 20ής Δεκεμβρίου 2015, το οποίο περιείχε παρατηρήσεις επί του γενικού ενημερωτικού εγγράφου, και κατά την ακρόαση, η προσφεύγουσα ανέφερε ότι οι δύο αυτές εταιρίες διέκοψαν τις δραστηριότητές τους το 2008. Ωστόσο, η προσφεύγουσα δεν προσδιόρισε στη δικογραφία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κανένα έγγραφο ικανό να αποδείξει ότι είχε παράσχει στην Επιτροπή αποδεικτικά στοιχεία για τις ημερομηνίες διακοπής των δραστηριοτήτων των δύο εταιριών καθώς και για τις συμμετοχές τους σε άλλες εταιρίες. Όπως επισημαίνεται με τη σκέψη 109 ανωτέρω, η έλλειψη τέτοιων πληροφοριών έχει σημασία κυρίως όσον αφορά τη Lihua International (HK) Holding.
- 111 Όπως προβάλλει κατ' ουσίαν η Επιτροπή, η προσφεύγουσα στη συνέχεια άλλαξε την άποψή της, υποστηρίζοντας, με το έγγραφο της 22ας Ιανουαρίου 2016, πρώτον, ότι η Lihua International (HK) Holding διέκοψε τις δραστηριότητές της την 1η Ιανουαρίου 2015, δεύτερον, ότι η Foshan Huachang Textile Development συστάθηκε το 2001 και οι μέτοχοί της ανήκαν στην οικογένεια στην οποία ανήκαν επίσης η Lihua International (HK) Holding και η Foshan Huachang Textile Development (βλ. σκέψη 93 ανωτέρω) και, τρίτον, ότι η Foshan Nanhai Huachangsheng Textile εξακολουθούσε να ασκεί τις δραστηριότητές της και δεν ασχολούνταν με το εμπόριο, αλλά μόνο με τη χρηματοδότηση. Ωστόσο, η προσφεύγουσα δεν προσδιόρισε στη δικογραφία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κανένα έγγραφο ικανό να αποδείξει ότι είχε παράσχει στην Επιτροπή αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη των ισχυρισμών αυτών.
- 112 Το πιστοποιητικό καταχώρισης της Lihua International (HK) Holding, μολονότι έχει προσκομισθεί, δεν παρέχει διευκρινίσεις σχετικά με τις πληροφορίες που μνημονεύονται στη σκέψη 111 ανωτέρω. Με το υπόμνημα απάντησης, η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης ότι στο πιστοποιητικό αυτό αναγράφεται ως έτος λήξης του το 2007. Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το ως άνω επιχείρημα, εάν γίνει αντιληπτό υπό την έννοια ότι αποσκοπεί στο να καταδείξει την ημερομηνία διακοπής των

δραστηριοτήτων της επιχείρησης αυτής, συνιστά νέα αλλαγή της άποψης της προσφεύγουσας και, ως εκ τούτου, στερείται παντελώς αξιοπιστίας. Εν πάση περιπτώσει, ουδόλως αποδεικνύεται ότι η ημερομηνία λήξης του πιστοποιητικού, ακριβώς ένα έτος μετά την καταχώριση της επιχείρησης, αποτελεί την ημερομηνία πραγματικής διακοπής των δραστηριοτήτων της εν λόγω επιχείρησης.

- 113 Επιπλέον, πρέπει να απορριφθεί ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε «έλλειψη πρόσθετων στοιχείων» τα οποία η Επιτροπή ουδέποτε της ζήτησε να προσκομίσει.
- 114 Με το έγγραφο της 18ης Σεπτεμβρίου 2015, η Επιτροπή ζήτησε από την προσφεύγουσα να περιγράψει τις εμπορικές δραστηριότητες των δύο εταιριών των οποίων η ύπαρξη αποκαλύφθηκε με την απάντηση στην πρώτη αίτηση παροχής διευκρινίσεων. Με την αιτιολογική σκέψη 9 του γενικού ενημερωτικού εγγράφου επισημαίνεται ότι οι παρασχεθείσες πληροφορίες δεν περιέχουν διευκρινίσεις ούτε για τις ημερομηνίες σύστασης των δύο επιχειρήσεων ούτε για το ζήτημα αν οι επιχειρήσεις αυτές επένδυσαν σε άλλες εταιρίες. Εξάλλου, ήδη με το ερωτηματολόγιο της αίτησης για την ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα διευκρινιζόταν ότι η απάντηση της προσφεύγουσας έπρεπε να παράσχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να προσδιορίσει με σαφήνεια την ακριβή φύση των τυχόν συνδέσμων της προσφεύγουσας με άλλες εταιρίες. Εναπέκειτο, επομένως, στην προσφεύγουσα να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία ικανά να ανταποκριθούν στα ερωτήματα που η Επιτροπή εξακολουθούσε να θεωρεί αναπάντητα. Άλλωστε, από τη φράση της προσφεύγουσας «[ε]πισυνάπτονται οι ζητηθείσες συμπληρωματικές πληροφορίες», η οποία περιέχεται στο έγγραφο της 22ας Ιανουαρίου 2016, συνάγεται ότι η προσφεύγουσα γνώριζε πολύ καλά ότι η Επιτροπή της ζητούσε πρόσθετες σχετικές πληροφορίες.
- 115 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ακόμη ότι, δεδομένου ότι δεν συντάχθηκαν πρακτικά της ακρόασης, δεν θυμάται να έγινε λόγος για το ζήτημα της ημερομηνίας διακοπής των δραστηριοτήτων των δύο εταιριών. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή ουδέποτε ζήτησε διευκρινίσεις σχετικές με τις «ημερομηνίες διακοπής». Οι ισχυρισμοί αυτοί έρχονται σε αντίθεση με τα έγγραφα τα οποία προσκόμισε η ίδια η προσφεύγουσα στην Επιτροπή στο πλαίσιο της παρουσίασης των θέσεων της κατά την ακρόαση και με τα οποία ανέφερε ότι η Lihua International (HK) Holding διέκοψε τις δραστηριότητές της το 2008.
- 116 Επομένως, λαμβανομένων υπόψη των αντιφατικών και ελλιπών πληροφοριών που η προσφεύγουσα παρέσχε στην Επιτροπή σχετικά με την εξεταζόμενη προϋπόθεση, εσφαλμένως υποστηρίζει η προσφεύγουσα ότι οι αιτιολογικές σκέψεις 11 και 12 της προσβαλλόμενης απόφασης ενέχουν πρόδηλη πλάνη εκτίμησης.
- 117 Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ότι η αιτιολογική σκέψη 16 της προσβαλλόμενης απόφασης ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτίμησης των πραγματικών περιστατικών

- 118 Κατά την αιτιολογική σκέψη 16 της προσβαλλόμενης απόφασης, εν συνόψει, μολονότι η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι, κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, μόνο δύο εταιρίες του ομίλου συμμετείχαν ενεργά στην παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος, συγκεκριμένα δε η Foshan Lihua κατασκεύαζε το υπό εξέταση προϊόν και το πωλούσε αποκλειστικά στην εγχώρια αγορά, ενώ ο συνδεδεμένος έμπορος, Foshan Henry Trading, εξήγε το υπό εξέταση προϊόν σε άλλες χώρες εκτός της Ένωσης, δεν προσκόμισε στην Επιτροπή αποδεικτικά στοιχεία που να της παρέχουν τη δυνατότητα να βεβαιωθεί ότι η προσφεύγουσα και οι επιχειρήσεις του ομίλου της δεν είχαν εξαγάγει το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας. Συγκεκριμένα, κατά την Επιτροπή, τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία ήταν ελλιπή, καθώς, αφενός, τα αρχεία πωλήσεων της Foshan Lihua σχετικά με την περίοδο της αρχικής έρευνας δεν περιείχαν καμία πληροφορία για τους όρους παράδοσης, τις διευθύνσεις των πελατών ή τους προορισμούς των

αποστολών και, αφετέρου, το αρχείο πωλήσεων της Foshan Henry Trading δεν περιείχε κανένα όνομα πελάτη για το έτος 2009. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε λεπτομερή αρχεία πωλήσεων της Foshan Lihua για τα έτη που ακολούθησαν την περίοδο της αρχικής έρευνας.

- 119 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, στο μέτρο που, έως το 2013, οι επιχειρηματικές δραστηριότητες της Foshan Lihua δεν ήταν επικερδείς, καθώς μερικοί μόνον πελάτες αγόραζαν προϊόντα της και η Foshan Henry Trading είχε πολύ μικρό όγκο πωλήσεων, η Foshan Henry Trading έκρινε ότι δεν ήταν αναγκαίο να τηρεί κατάλογο των ονομάτων και των διευθύνσεων των πελατών της, με αποτέλεσμα τα στοιχεία αυτά να μην περιλαμβάνονται στο αρχείο που διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Με το υπόμνημα απάντησης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τούτο συνέβαινε κυρίως λόγω του μικρού αριθμού πελατών. Συγκεκριμένα, το 2009 πώλησε τα προϊόντα της σε ανεξάρτητο έμπορο στη Μαλαισία. Ωστόσο, η προσφεύγουσα ανέφερε με το δικόγραφο της προσφυγής ότι, κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, πώλησε σχεδόν όλα τα προϊόντα της, εάν όχι όλα, μέσω της Foshan Guangchengda Import & Export Co. Ltd, κινεζικής εμπορικής εταιρίας με την οποία δεν ήταν συνδεδεμένη, και ότι εισέπραξε το τίμημα της πώλησης κατά την παράδοση. Οι πωλήσεις αυτές ήταν «εγχώριες».
- 120 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι, από το 2013, οι πωλήσεις της αυξήθηκαν και ότι η Foshan Henry Trading αποφάσισε να εφαρμόσει αυστηρότερους λογιστικούς κανόνες και να τηρεί κατάλογο των ονομάτων και των διευθύνσεων των πελατών της καθώς και των όρων παράδοσης. Δεν είχε πλέον κανέναν εμπορικό δεσμό με τις ανεξάρτητες εμπορικές εταιρίες που μνημονεύονται στη σκέψη 119 ανωτέρω. Στα αρχεία πωλήσεων και εξαγωγών της Foshan Henry Trading που προσκομίστηκαν στην Επιτροπή για τα οικονομικά έτη 2009 και 2010 αναγράφονταν οι αριθμοί σύμβασης και τιμολογίου, ο τρόπος πληρωμής, ο προορισμός των αποστολών, οι ποσότητες και η αξία των πωλήσεων καθώς και ο τελικός προορισμός.
- 121 Με το υπόμνημα απάντησης, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα ονόματα και οι διευθύνσεις των πελατών δεν αναγράφονταν, διότι τα αρχεία για το 2009 και το 2010 δεν ήταν μηχανογραφημένα και επικαιροποιημένα.
- 122 Ωστόσο, το ανεπαρκές, κατά την Επιτροπή, λογιστικό σύστημα πριν από το 2013 και τα εμπορικά αρχεία της Foshan Henry Trading συμμορφώνονταν με τους ισχύοντες κινεζικούς κανόνες για τις μικρές επιχειρήσεις.
- 123 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή ουδέποτε αμφισβήτησε τις περιστάσεις αυτές.
- 124 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 125 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι προσκόμισε κατά την επίμαχη έρευνα τα έγγραφα των οποίων την έλλειψη διαπίστωσε η Επιτροπή με την αιτιολογική σκέψη 16 της προσβαλλόμενης απόφασης. Ειδικότερα, δεν προέβλεπε κανένα επιχείρημα και δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει τον προδήλως εσφαλμένο χαρακτήρα των διαπιστώσεων στις οποίες προέβη η Επιτροπή με την εν λόγω αιτιολογική σκέψη της προσβαλλόμενης απόφασης και οι οποίες αφορούν την επιχείρηση Foshan Lihua. Αντ' αυτού, η προσφεύγουσα παραδέχθηκε την έλλειψη των σχετικών πληροφοριών και προέβλεπε επιχειρήματα για να τη δικαιολογήσει. Ωστόσο, τα επιχειρήματα αυτά δεν είναι ικανά να κλονίσουν το διατυπούμενο με την ίδια αιτιολογική σκέψη συμπέρασμα, κατά το οποίο, εν ολίγοις, η Επιτροπή δεν μπορούσε να βεβαιωθεί βάσει των προσκομισθέντων από την προσφεύγουσα εγγράφων ότι η τελευταία και οι επιχειρήσεις του ομίλου της δεν είχαν εξαγάγει το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας.
- 126 Πρώτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η εταιρία εξαγωγών Foshan Henry Trading δεν τηρούσε, έως το 2013, κατάλογο των πελατών της και των διευθύνσεών τους λόγω του μικρού όγκου των πωλήσεών της ή λόγω του μικρού αριθμού των πελατών της δεν πείθει το Γενικό Δικαστήριο. Καταρχάς, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι τα γνωστοποιηθέντα στοιχεία για τις πωλήσεις της Foshan Henry Trading περιείχαν όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των ονομάτων

των πελατών, για τα έτη 2010 έως 2014, αλλά έλειπαν τα ονόματα των πελατών για το 2009. Περαιτέρω, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, οι όγκοι των πωλήσεων της προσφεύγουσας τους οποίους πραγματοποίησε η Foshan Henry Trading και οι οποίοι αναγράφονται στο αρχείο της για τα έτη 2009 και 2010 και παρατίθενται στο παράρτημα Β 12 του υπομνήματος αντίκρουσης ουδόλως μπορούν να θεωρηθούν αμελητέοι. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε, άλλωστε, την ακρίβεια των σχετικών ποσών τα οποία υπενθύμισε η Επιτροπή τόσο με τα δικόγραφα της όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Τέλος, διαπιστώνεται ότι το επιχείρημα κατά το οποίο η έλλειψη των αναγκαίων πληροφοριών οφείλεται κυρίως στον μικρό αριθμό πελατών (σκέψη 119 ανωτέρω) ουδόλως τεκμηριώνεται και ενισχύει τον αναξιόπιστο χαρακτήρα των πληροφοριών που παρέσχε η προσφεύγουσα στο Γενικό Δικαστήριο. Το επιχείρημα αυτό συνιστά, ειδικότερα, νέα αλλαγή της άποψης της προσφεύγουσας.

- 127 Δεύτερον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι σχεδόν όλες, εάν όχι όλες, οι εξαγωγές της πριν από το 2013 πραγματοποιήθηκαν μέσω της εμπορικής επιχείρησης Foshan Guangchengda Import & Export έρχεται σε αντίθεση τόσο με το έγγραφο που προσκομίσθηκε με τα παραρτήματα Β 19 και Β 29 του υπομνήματος αντίκρουσης, από το οποίο προκύπτει ότι η προσφεύγουσα πώλησε σημαντικές ποσότητες των προϊόντων της και σε άλλες επιχειρήσεις εξαγωγών, όσο και με τις δηλώσεις της ίδιας της προσφεύγουσας ότι πώλησε το 2009 τα προϊόντα της σε ανεξάρτητο έμπορο στη Μαλαισία.
- 128 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας περί συμμόρφωσης του λογιστικού συστήματος και των αρχείων που προσκόμισε στην Επιτροπή με τους ισχύοντες κινεζικούς κανόνες για τις μικρές επιχειρήσεις, αρκεί η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό δεν τεκμηριώθηκε επαρκώς κατά νόμο. Δεδομένου ότι η αρχή *iura novit curia* δεν εκτείνεται στο δίκαιο των κρατών μελών ούτε, κατά ελάχιστο λόγο, στο δίκαιο των τρίτων χωρών, πρόκειται για πραγματικό ζήτημα, το οποίο πρέπει να αποδειχθεί, κατά περίπτωση, από εκείνον που το επικαλείται [πρβλ. απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2017, *Moravia Consulting κατά EUIPO – Citizen Systems Europe (SDC-444S)*, T-318/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:719, σκέψη 72]. Η προσφεύγουσα όμως δεν θεμελίωσε τον ισχυρισμό της. Ειδικότερα, δεν παρέπεμψε σε καμία συγκεκριμένη σελίδα της δικογραφίας της υπό κρίση υπόθεσης προκειμένου να αποδείξει τον ισχυρισμό αυτόν. Εν πάση περιπτώσει, η τήρηση της εθνικής νομοθεσίας περί λογιστικής δεν έχει, αυτή καθαυτή, αποδεικτική αξία στο πλαίσιο διαδικασίας αντιντάμπινγκ, όπως η επίμαχη εν προκειμένω, η οποία επιδιώκει σκοπούς διαφορετικούς από εκείνους της εν λόγω νομοθεσίας.
- 129 Εξάλλου, υπενθυμίζεται ότι, όπως τόνισε η Επιτροπή, δεν μπορεί, επίσης, να προσαφθεί σε αυτήν ότι δεν έλαβε υπόψη τυχόν πραγματικά ή νομικά στοιχεία που θα μπορούσαν να της έχουν προσκομισθεί κατά τη διοικητική διαδικασία, αλλά δεν της προσκομίσθηκαν, διότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να εξετάζει αυτεπαγγέλτως και στηριζόμενη σε εικασίες τα στοιχεία που θα μπορούσαν να της έχουν υποβληθεί. Ομοίως, η νομιμότητα διοικητικής απόφασης πρέπει να εκτιμάται βάσει των πληροφοριακών στοιχείων τα οποία το όργανο της Ένωσης που εξέδωσε την εν λόγω απόφαση μπορούσε να έχει στη διάθεσή του κατά τον χρόνο της έκδοσής της (πρβλ. αποφάσεις της 24ης Σεπτεμβρίου 2002, *Falck και Acciaierie di Bolzano κατά Επιτροπής*, C-74/00 P και C-75/00 P, EU:C:2002:524, σκέψη 168, και της 14ης Ιανουαρίου 2004, *Fleuren Compost κατά Επιτροπής*, T-109/01, EU:T:2004:4, σκέψη 49). Η προσφεύγουσα παραδέχθηκε όμως ότι το ζήτημα της προβαλλόμενης συμμόρφωσης του λογιστικού συστήματος και των αρχείων που προσκόμισε στην Επιτροπή με τους ισχύοντες κινεζικούς κανόνες για τις μικρές επιχειρήσεις δεν είχε τεθεί κατά τη διοικητική διαδικασία.
- 130 Τέταρτον, η προσφεύγουσα, μολονότι υποστηρίζει ότι στα αρχεία πωλήσεων και εξαγωγών της Foshan Henry Trading που προσκομίσθηκαν στην Επιτροπή για τα οικονομικά έτη 2009 και 2010 αναγράφονταν οι αριθμοί σύμβασης και τιμολογίου, ο τρόπος πληρωμής, ο προορισμός των αποστολών, οι ποσότητες και η αξία των πωλήσεων καθώς και ο τελικός προορισμός, δεν απέδειξε ότι στα αρχεία αυτά αναγράφονταν επίσης τα ονόματα των πελατών για το έτος 2009. Τούτο αποτελεί όμως πραγματικό περιστατικό στο οποίο στηρίζεται η αιτιολογική σκέψη 16 της προσβαλλόμενης απόφασης.

- 131 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί και, ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

- 132 Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα βάλλει κατά των αιτιολογικών σκέψεων 13, 14 και 22 της προσβαλλόμενης απόφασης. Οι αιτιολογικές αυτές σκέψεις έχουν ως εξής:

«(13) Εξάλλου, από ορισμένες ενδείξεις προκύπτει η ύπαρξη υποκαταστημάτων και/ή θυγατρικών εταιριών που δεν δηλώθηκαν από [την προσφεύγουσα] με τις διαδοχικές απαντήσεις της προς την Επιτροπή. Πρόσθετες πληροφορίες για τη φύση των ενδείξεων αυτών, όπως η ύπαρξη θυγατρικής [εγκατεστημένης] στο Shiwan, η οποία περιλαμβάνεται στο εσωτερικό οργανόγραμμα της εταιρίας και σε άλλες πληροφορίες διαθέσιμες στο κοινό, παρασχέθηκαν [στην προσφεύγουσα] κατά τη διάρκεια ακρόασης με την Επιτροπή στις 13 Ιανουαρίου 2016. Οι πληροφορίες αυτές ούτε επιβεβαιώθηκαν ούτε διαψεύστηκαν από [την προσφεύγουσα].

(14) Κατόπιν των ανωτέρω, η Επιτροπή φρονεί ότι οι πληροφορίες που παρέσχε [η προσφεύγουσα] σχετικά με το κριτήριο αυτό είναι ελλιπείς και έρχονται σε αντίθεση με τις διαθέσιμες στο κοινό πληροφορίες. Επομένως, η [αρχική] έρευνα δεν μπόρεσε να επιβεβαιώσει ότι [η προσφεύγουσα] δεν ήταν συνδεδεμένη με κανέναν από τους Κινέζους εξαγωγείς ή παραγωγούς που υπόκεινται στα ισχύοντα μέτρα. Συνεπώς, [η προσφεύγουσα] δεν πληροί το κριτήριο αυτό.

[...]

(22) Η Επιτροπή φρονεί ότι, εφόσον οι παρασχεθείσες από [την προσφεύγουσα] πληροφορίες είναι ελλιπείς και έρχονται σε αντίθεση με άλλες πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να εξήγαγε η Foshan Lihua, κατά την περίοδο της [αρχικής] έρευνας, το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση είτε απευθείας είτε μέσω συνδεδεμένων εταιριών ή στο πλαίσιο συμφωνιών παραγωγής συναφθεισών με άλλες ανεξάρτητες εταιρίες. Επομένως, η έρευνα δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι [η προσφεύγουσα] δεν εξήγαγε στην Ένωση κεραμικά πλακίδια καταγωγής [Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας] κατά την περίοδο της [αρχικής] έρευνας. Συνεπώς, [η προσφεύγουσα] δεν πληροί το κριτήριο αυτό.»

- 133 Οι αιτιολογικές σκέψεις 13 και 14 της προσβαλλόμενης απόφασης εντάσσονται, όπως και οι αιτιολογικές της σκέψεις 11 και 12, τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, στην ανάλυση της προϋπόθεσης κατά την οποία η επιχείρηση που ζητεί να αναγνωριστεί ως νέος παραγωγός-εξαγωγέας πρέπει να αποδείξει ότι δεν είναι συνδεδεμένη με άλλη επιχείρηση υποκείμενη στους ισχύοντες δασμούς αντιντάμπινγκ. Αφενός, με την αιτιολογική σκέψη 13 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή επισήμανε ότι η προσφεύγουσα δεν της αποκάλυψε ολόκληρη τη δομή του ομίλου της και παρέλειψε να την ενημερώσει για συνδεδεμένες εταιρίες ή θυγατρικές των οποίων ωστόσο η ύπαρξη είναι γνωστή βάσει δημοσίως διαθέσιμων πληροφοριών. Η Επιτροπή γνωστοποίησε τα στοιχεία αυτά στην προσφεύγουσα κατά την ακρόαση και της έθεσε συγκεκριμένες ερωτήσεις σχετικά με θυγατρική εγκατεστημένη στο Shiwan (Κίνα). Αφετέρου, με την αιτιολογική σκέψη 14 της προσβαλλόμενης απόφασης, έκρινε ότι οι πληροφορίες που παρέσχε η προσφεύγουσα για να αποδείξει ότι πληρούσε την εν λόγω προϋπόθεση ήταν ελλιπείς και έρχονταν σε αντίθεση με τις διαθέσιμες στο κοινό πληροφορίες, οπότε δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι επληρούτο η προϋπόθεση αυτή.

- 134 Με την αιτιολογική σκέψη 22 της προσβαλλόμενης απόφασης, η οποία εντάσσεται, όπως και η αιτιολογική σκέψη 16 της εν λόγω απόφασης την οποία το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, στην ανάλυση της προϋπόθεσης περί μη πραγματοποίησης εξαγωγών στην Ένωση κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας από τον όμιλο

εταιριών της προσφεύγουσας, η Επιτροπή διαπιστώνει, εν ολίγοις, ότι οι ελλιπείς και αντιφατικές πληροφορίες που παρέσχε η προσφεύγουσα την εμποδίζουν να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η τελευταία ή ο όμιλός της δεν πραγματοποίησαν τέτοιες εξαγωγές.

- 135 Δεδομένου ότι ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως περιλαμβάνει, κατ' ουσίαν, δύο σκέλη, εκ των οποίων το ένα βάλλει κατά των αιτιολογικών σκέψεων 13 και 14 της προσβαλλόμενης απόφασης, σχετικά με τη δεύτερη προϋπόθεση, και το άλλο κατά της αιτιολογικής σκέψης 22 της προσβαλλόμενης απόφασης, η οποία αφορά την πρώτη προϋπόθεση, τα σκέλη αυτά πρέπει να εξεταστούν χωριστά.

Επί του πρώτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας όσον αφορά τις αιτιολογικές σκέψεις 13 και 14 της προσβαλλόμενης απόφασης

- 136 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν συντάχθηκαν πρακτικά ούτε έγινε καταγραφή της ακρόασης και ότι δεν της δόθηκε καμία πληροφορία σχετικά με την εγκατεστημένη στο Shiwan θυγατρική. Η προσφεύγουσα δεν είναι, επομένως, σε θέση να εξακριβώσει τα όσα συνέβησαν κατά την εν λόγω ακρόαση και να ελέγξει αν η Επιτροπή κατανόησε πλήρως τα όσα προέβαλε στο πλαίσιο αυτό η προσφεύγουσα. Με το υπόμνημα απάντησης, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι η Επιτροπή έθεσε, κατά την ακρόαση, το ζήτημα της θυγατρικής αυτής. Ωστόσο, η προσφεύγουσα δεν θυμάται ακριβώς τις παρατηρήσεις της Επιτροπής. Ελλείπει πρακτικών ή καταγραφής επί των οποίων η προσφεύγουσα θα είχε το δικαίωμα να διατυπώσει την άποψή της και, ενδεχομένως, να προβάλει διορθώσεις, η Επιτροπή δεν δύναται να παραπέμψει, προς στήριξη της προσβαλλόμενης απόφασης, στα όσα φέρονται να ειπώθηκαν κατά την ακρόαση. Η ακρόαση αφορούσε το γενικό ενημερωτικό έγγραφο, αλλά στο έγγραφο αυτό δεν γινόταν μνεία της εγκατεστημένης στο Shiwan θυγατρικής.
- 137 Η Επιτροπή ενημέρωσε, επομένως, την προσφεύγουσα για την ύπαρξη της εν λόγω εγκατεστημένης στο Shiwan θυγατρικής και για τη σημασία της όσον αφορά την εκδοθείσα απόφαση, για πρώτη φορά εγγράφως, στο πλαίσιο της προσβαλλόμενης απόφασης. Δεν γινόταν μνεία της θυγατρικής αυτής ούτε στο γενικό ενημερωτικό έγγραφο ούτε σε κάποιο άλλο έγγραφο, με αποτέλεσμα η προσφεύγουσα να μη γνωρίζει ποιες είναι οι διαθέσιμες στο κοινό πληροφορίες στις οποίες αναφέρεται η Επιτροπή. Η Επιτροπή ουδέποτε παρέσχε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της επί των εν λόγω διαθέσιμων στο κοινό πληροφοριών, ούτε μάλιστα να λάβει γνώση τους.
- 138 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εάν είχε τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της σχετικά με την εγκατεστημένη στο Shiwan θυγατρική, θα είχε εξηγήσει ότι δεν πρόκειται για εμπορική εταιρία, αλλά για συνεταιρισμό στον οποίο υποχρεούνται να προσχωρήσουν όλοι οι παραγωγοί κεραμικών πλακιδίων της περιοχής του Foshan, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα, και ο οποίος έχει ως σκοπό τη διεξαγωγή, υπό κρατική εποπτεία, κοινών προγραμμάτων έρευνας και τεχνολογίας στον τομέα των κεραμικών πλακιδίων προς όφελος των μελών του. Δεν ασκεί καμία επιχειρησιακή δραστηριότητα ή δραστηριότητα παραγωγής, πώλησης ή εμπορίας, πράγμα το οποίο θα μπορούσε να έχει επιβεβαιώσει η Κινεζική Κυβέρνηση εάν είχε ενημερωθεί για την επίμαχη έρευνα. Αποκλείεται παντελώς το ενδεχόμενο η εν λόγω εγκατεστημένη στο Shiwan εταιρία να εξήγαγε, κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, τα υπό εξέταση προϊόντα στην Ένωση ή να μπορούσε να θεωρηθεί ότι λειτουργεί ως σύνδεσμος, από την άποψη του εταιρικού δικαίου, με άλλους εξαγωγείς.
- 139 Δεύτερον, κατά τη διάρκεια της επίμαχης έρευνας, η Επιτροπή δεν διευκρίνισε στην προσφεύγουσα ποιες ήταν οι διαθέσιμες στο κοινό πληροφορίες στις οποίες παρέπεμπε προκειμένου να στηρίξει την αιτιολογική σκέψη 14 της προσβαλλόμενης απόφασης. Δεν διευκρίνισε ούτε τους λόγους για τους οποίους οι πολυάριθμες πληροφορίες που είχε παράσχει η προσφεύγουσα ήταν ελλιπείς και αντιφατικές.
- 140 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

- 141 Παραδέχεται ότι δεν συνέταξε πρακτικά της ακρόασης. Πραγματοποιήθηκε, ωστόσο, παρουσίαση κατά την ακρόαση και η προσφεύγουσα κατάρτισε σύνοψη των σημείων που συζητήθηκαν κατά τη διάρκειά της. Την ακρόαση ακολούθησε, επιπλέον, ανταλλαγή αλληλογραφίας. Επομένως, η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις κατά τη διάρκεια και κατόπιν της ακρόασης.
- 142 Όσον αφορά την εγκατεστημένη στο Shiwan θυγατρική, την ύπαρξή της αποκάλυψε το οργανόγραμμα της επιχείρησης (παράρτημα Β 30 του υπομνήματος αντίκρουσης). Δεν δόθηκε καμία σχετική εξήγηση, πέραν του ότι τελεί υπό την εποπτεία του γενικού διευθυντή πωλήσεων. Η Επιτροπή προσκόμισε τα αποδεικτικά στοιχεία στην προσφεύγουσα κατά την ακρόαση, αλλά η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε καμία παρατήρηση επ' αυτών.
- 143 Ομοίως, στην ενότητα «Νέα» του ιστοτόπου της προσφεύγουσας γίνεται λόγος για την έκθεση «China Import & Export», η οποία πραγματοποιήθηκε στο Canton (Κίνα) το 2015 (παράρτημα Β 32 του υπομνήματος αντίκρουσης) και στην οποία συμμετείχε θυγατρική με την επωνυμία Meta, Inc. και παρουσιάζονταν προϊόντα προωθούμενα με την ονομασία Meta Tiles, Inc. Η Επιτροπή δεν γνωρίζει αν η Meta Tiles συνιστά απλώς εμπορικό σήμα ή αν πρόκειται για χωριστή νομική οντότητα. Οι πληροφορίες αυτές γνωστοποιήθηκαν επίσης στην προσφεύγουσα κατά την ακρόαση, αλλά δεν διαψεύστηκαν ούτε επιβεβαιώθηκαν.
- 144 Συνεπώς, κατά την Επιτροπή, οι εξηγήσεις που παρέσχε η προσφεύγουσα με το σημείο 75 του δικογράφου της προσφυγής σχετικά με την εγκατεστημένη στο Shiwan εταιρία περιέχουν νέα στοιχεία τα οποία δεν είχαν γνωστοποιηθεί κατά τη διάρκεια της επίμαχης έρευνας. Προσκομίζοντάς τα, η προσφεύγουσα επιβεβαιώνει στην πραγματικότητα ότι η εν λόγω εγκατεστημένη στο Shiwan θυγατρική είναι νομικό πρόσωπο και ότι η Foshan Lihua κατέχει μετοχές της. Η νέα αυτή πληροφορία αποδεικνύει για μία ακόμη φορά ότι οι παρεχόμενες από την προσφεύγουσα πληροφορίες σχετικά με τις συνδεδεμένες οντότητες ήταν εξαρχής ελλιπείς και ότι οι δηλώσεις της προσφεύγουσας δεν είναι αξιόπιστες. Οι πληροφορίες που παρέχονται με το σημείο 75 του δικογράφου της προσφυγής απλώς ενισχύουν τα συμπεράσματα της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 145 Εν πάση περιπτώσει, το ζήτημα της εγκατεστημένης στο Shiwan θυγατρικής δεν ήταν, αυτό καθαυτό, καθοριστικό για το αποτέλεσμα της επανεξέτασης σχετικά με την ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα. Αντ' αυτού, στην απόρριψη της αίτησης αναγνώρισης της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα οδήγησε το σύνολο των ελλείψεων και αντιφάσεων που υπήρχαν στις παρασχεθείσες από την προσφεύγουσα πληροφορίες.
- 146 Όσον αφορά τις διαθέσιμες στο κοινό πληροφορίες για τις οποίες γίνεται λόγος στην αιτιολογική σκέψη 14 της προσβαλλόμενης απόφασης, πρόκειται, κατά την Επιτροπή, για διάφορους ιστοτόπους που κάνουν μνεία μιας επιχείρησης με την επωνυμία «Foshan Lehua» εγκατεστημένης στο Shiwan (παράρτημα Β 31 του υπομνήματος αντίκρουσης), τον ιστοτόπο της επιχείρησης ο οποίος περιέχει τις πληροφορίες για τη Meta Tiles (παράρτημα Β 32 του υπομνήματος αντίκρουσης) και τα αποτελέσματα αναζήτησης στο μητρώο εταιριών του Χονγκ Κονγκ (Κίνα) (παράρτημα Β 34 του υπομνήματος αντίκρουσης).
- 147 Συναφώς, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι το δικαίωμα ακρόασης αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και εγγυάται σε όλους τη δυνατότητα να γνωστοποιούν, λυσιτελώς και αποτελεσματικώς, την άποψή τους κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας και πριν από την έκδοση οποιασδήποτε απόφασης που θα μπορούσε να επηρεάσει δυσμενώς τα συμφέροντά τους (αποφάσεις της 5ης Νοεμβρίου 2014, Mukarubega, C-166/13, EU:C:2014:2336, σκέψη 46, και της 9ης Φεβρουαρίου 2017, M, C-560/14, EU:C:2017:101, σκέψη 25).
- 148 Ο κανόνας ότι στον αποδέκτη μιας βλαπτικής απόφασης πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του πριν ληφθεί η εν λόγω απόφαση έχει ως σκοπό, μεταξύ άλλων, να μπορεί το πρόσωπο αυτό να διορθώσει ένα λάθος ή να προβάλει στοιχεία σχετικά με την προσωπική

του κατάσταση που συνηγορούν υπέρ του να ληφθεί, να μη ληφθεί ή να έχει η απόφαση το τάδε ή το δείνα περιεχόμενο (πρβλ. αποφάσεις της 5ης Νοεμβρίου 2014, Mukarubega, C-166/13, EU:C:2014:2336, σκέψη 47, και της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 149 Επιπλέον, όπως προκύπτει κατ' ουσίαν από το άρθρο 6, παράγραφος 6, τέταρτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 6, παράγραφος 6, τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού 2016/1036), όποιος παραπέμπει σε πληροφορίες που δόθηκαν προφορικά πρέπει να αποδείξει το υποστατό τους.
- 150 Πρώτον, μολοντί η Επιτροπή υποστηρίζει ότι κατά τη διάρκεια της ακρόασης έθεσε στην προσφεύγουσα ερωτήσεις σχετικά με την εγκατεστημένη στο Shiwan θυγατρική, πράγμα το οποίο παραδέχεται η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του υπομνήματος απάντησης, εντούτοις δεν συνέταξε πρακτικά της ακρόασης ούτε ισχυρίστηκε ότι προέβη σε καταγραφή της. Η Επιτροπή δεν μπόρεσε, επίσης, να προσδιορίσει κάποιο έγγραφο της δικογραφίας έγγραφο στο οποίο να αναγράφονται οι ερωτήσεις που τέθηκαν κατά την ακρόαση στην προσφεύγουσα σχετικά με τη θυγατρική αυτή.
- 151 Όσον αφορά το ζήτημα της προβαλλόμενης ύπαρξης της Meta Tiles, η προσφεύγουσα δεν παραδέχεται ότι η Επιτροπή έθεσε το ζήτημα αυτό κατά την ακρόαση.
- 152 Ως προς τις διαθέσιμες στο κοινό πληροφορίες, δηλαδή τους διάφορους ιστοτόπους, η Επιτροπή δεν απέδειξε, επίσης, ότι τις επικαλέστηκε κατά τη διάρκεια της ακρόασης ή εκ των υστέρων και ότι παρέσχε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της επ' αυτών.
- 153 Συνεπώς, η προσφεύγουσα απέδειξε ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηριχθεί, με τις αιτιολογικές σκέψεις 13 και 14 της προσβαλλόμενης απόφασης, στα όσα ειπώθηκαν κατά την ακρόαση, πολλώ δε μάλλον στις πληροφορίες επί των οποίων η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να τοποθετηθεί λυσιτελώς.
- 154 Εξάλλου, το οργανόγραμμα της Foshan Lihua, στο οποίο γίνεται μνεία ενός παραρτήματος ευρισκόμενου στο Shiwan, προσκομίστηκε στην Επιτροπή ήδη με το έγγραφο της προσφεύγουσας της 7ης Σεπτεμβρίου 2013, το οποίο περιέχεται στο παράρτημα Β 2 του υπομνήματος αντίκρουσης. Επομένως, η Επιτροπή μπορούσε να θέσει σχετικές ερωτήσεις στην προσφεύγουσα πολύ πριν από την ακρόαση.
- 155 Δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί αν το συμπέρασμα της σκέψης 153 ανωτέρω έχει ως συνέπεια την αναίρεση του συμπεράσματος το οποίο διατυπώνεται στο τέλος της αιτιολογικής σκέψης 14 της προσβαλλόμενης απόφασης και κατά το οποίο η επίμαχη έρευνα δεν μπόρεσε να επιβεβαιώσει ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν συνδεδεμένη με κανέναν από τους Κινέζους εξαγωγείς ή παραγωγούς που υπόκεινται στα ισχύοντα μέτρα.
- 156 Από την αιτιολογική σκέψη 14 της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι η σκέψη αυτή στηρίζεται σε δύο είδη πλημμελειών προσαπτόμενων στην προσφεύγουσα. Αφενός, γίνεται λόγος για τον αντιφατικό χαρακτήρα των παρασχεθεισών από την προσφεύγουσα πληροφοριών, λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων στο κοινό πληροφοριών, όσον αφορά τα συμπεράσματα που εκτίθενται στην αιτιολογική σκέψη 13 της προσβαλλόμενης απόφασης, αιτιολογική σκέψη η οποία, όπως διαπιστώθηκε με τη σκέψη 153 ανωτέρω, ενέχει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.
- 157 Αφετέρου, η αιτιολογική σκέψη 14 της προσβαλλόμενης απόφασης στηρίζεται επίσης στον ελλιπή χαρακτήρα των παρασχεθεισών από την προσφεύγουσα πληροφοριών. Μπορεί, βεβαίως, να αναφέρεται και στην έλλειψη διευκρινίσεων σχετικών με την εγκατεστημένη στο Shiwan θυγατρική, ωστόσο αφορά κυρίως τα πραγματικά περιστατικά τα οποία διαπιστώθηκαν με τις αιτιολογικές σκέψεις 11 και 12 της προσβαλλόμενης απόφασης και των οποίων το βάσιμο αποδείχθηκε στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως.

- 158 Με τις αιτιολογικές σκέψεις 11 και 12 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή κάνει, μεταξύ άλλων, λόγο για την έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με την ύπαρξη και τις δραστηριότητες των δύο επιχειρήσεων που αποκαλύφθηκαν μέσω των αιτήσεων παροχής διευκρινίσεων και, ιδίως, σχετικά με τις επενδυτικές δραστηριότητες της Lihua International (HK) Holding, η οποία είναι εμπορική και επενδυτική εταιρία. Ελλείπει συγκεκριμένων και επαληθεύσιμων πληροφοριών όσον αφορά τα ζητήματα αυτά, η Επιτροπή δεν μπορούσε να βεβαιωθεί ότι ο όμιλος της προσφεύγουσας δεν συνδεόταν με άλλες εταιρίες υποκείμενες στους ισχύοντες δασμούς αντιντάμπινγκ.
- 159 Συνεπώς, το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας ως προς την αιτιολογική σκέψη 13 της προσβαλλόμενης απόφασης δεν συνεπάγεται την αναίρεση του τελικού συμπεράσματος που αφορά την εξεταζόμενη προϋπόθεση και διατυπώνεται με την αιτιολογική σκέψη 14 της απόφασης αυτής. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον από τη λέξη «εξάλλου», στην αρχή της αιτιολογικής σκέψης 13 της προσβαλλόμενης απόφασης, προκύπτει ότι οι λόγοι που εκτίθενται στην αιτιολογική αυτή σκέψη έχουν επάλληλο και δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με εκείνους που εκτίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 11 και 12 της προσβαλλόμενης απόφασης. Επομένως, τα επιχειρήματα αυτά είναι αλυσιτελή και πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να απορριφθούν μολονότι είναι βάσιμα.
- 160 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας όσον αφορά την αιτιολογική σκέψη 22 της προσβαλλόμενης απόφασης

- 161 Στο πλαίσιο του υπομνήματος απάντησης, η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι ουδέποτε ενημερώθηκε για το γεγονός ότι ο εκπρόσωπος της βιομηχανίας της Ένωσης είχε κληθεί από την Επιτροπή να μετάσχει στη διοικητική διαδικασία. Η προσφεύγουσα δεν το πληροφορήθηκε παρά μόνο με αφορμή την παρέμβαση του μέρους αυτού στην παρούσα διαδικασία. Από το παράρτημα Β 16 του υπομνήματος αντίκρουσης προκύπτει ότι η Cerame-Unie είχε προσκομίσει στην Επιτροπή ογκώδη φάκελο ο οποίος περιείχε, μεταξύ άλλων, ισχυρισμούς σχετικούς με τη δομή του ομίλου της προσφεύγουσας και τις εξαγωγικές δραστηριότητές της. Κατά το έγγραφο αυτό, ήταν απαραίτητο να ελέγξει η Επιτροπή προσεκτικά αν η προσφεύγουσα και ένα από τα υποκαταστήματά της εξήγαγαν ή όχι κεραμικά πλακίδια κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας. Ουδέποτε όμως τέθηκε στη διάθεση της προσφεύγουσας και, ως εκ τούτου, η τελευταία δεν είχε τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις επ' αυτού. Επιπλέον, η αιτιολογική σκέψη 22 της προσβαλλόμενης απόφασης επαναλαμβάνει τη διατύπωση της Cerame-Unie, αναφέροντας ότι «δεν μπορ[ούσε] να αποκλειστεί το ενδεχόμενο» να πραγματοποιήθηκαν οι εξαγωγές κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας. Επομένως, η Επιτροπή στήριξε την απόφασή της σε πληροφορίες επί των οποίων η προσφεύγουσα δεν είχε τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις.
- 162 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 163 Συναφώς, πρέπει αρχικά να εξεταστεί το παραδεκτό του σκέλους αυτού, το οποίο προβλήθηκε για πρώτη φορά με το υπόμνημα απάντησης.
- 164 Ερωτηθείσα σχετικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι η μη προβολή των εν λόγω επιχειρημάτων με το δικόγραφο της προσφυγής δικαιολογείται από το γεγονός ότι στηρίζονται σε πληροφορίες που η προσφεύγουσα έλαβε μόνο στο πλαίσιο της παρούσας ένδικης διαδικασίας.
- 165 Σε αντίθεση όμως με ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ενημερώθηκε, όπως προκύπτει από το έγγραφο της 18ης Σεπτεμβρίου 2015, ότι η Επιτροπή είχε λάβει εκ μέρους της βιομηχανίας της Ένωσης τις σχετικές με την επίμαχη έρευνα πληροφορίες. Μολονότι η Επιτροπή δεν της διαβίβασε αυτοβούλως τις πληροφορίες αυτές, εντούτοις η προσφεύγουσα μπορούσε κάλλιστα να ζητήσει να της

γνωστοποιηθούν προκειμένου να υποβάλει τις παρατηρήσεις της, πράγμα το οποίο δεν έπραξε [πρβλ. απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2017, Yingli Energy (China) κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-160/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:125, σκέψη 252].

- 166 Επομένως, τα εν λόγω επιχειρήματα πρέπει να χαρακτηριστούν ως νέα και, κατά συνέπεια, να απορριφθούν ως απαράδεκτα.
- 167 Εν πάση περιπτώσει, το επιχείρημα πρέπει επίσης να απορριφθεί επί της ουσίας.
- 168 Η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή επανέλαβε αυτούσια, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τα συμπεράσματα στα οποία είχε καταλήξει η Cerame-Unie. Η αιτιολογική σκέψη 22 της προσβαλλόμενης απόφασης, κατά της οποίας βάλλει η προσφεύγουσα, είναι το αποτέλεσμα έρευνας διεξαχθείσας από την Επιτροπή. Η διατύπωσή της είναι, βεβαίως, παρόμοια ή ακόμη και πανομοιότυπη με εκείνη του εγγράφου της Cerame-Unie, δηλαδή αναφέρει ότι «δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο» να πραγματοποιήθηκαν οι εξαγωγές κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας. Ωστόσο, τούτο είναι απόρροια μόνον του γεγονότος ότι το βάρος αποδείξεως ως προς το ζήτημα αν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού φέρει η προσφεύγουσα, και όχι η Επιτροπή.
- 169 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί και, ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί ο λόγος αυτός στο σύνολό του.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλονται κατάχρηση εξουσίας και πλάνη περί το δίκαιο

- 170 Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα βάλλει κατά των αιτιολογικών σκέψεων 11, 12 και 16 έως 19 της προσβαλλόμενης απόφασης. Οι αιτιολογικές σκέψεις 11, 12 και 16 της απόφασης αυτής παρατίθενται με τη σκέψη 91 ανωτέρω. Οι αιτιολογικές σκέψεις 17 έως 19 έχουν ως εξής:
- «(17) Εξάλλου, υπάρχουν επίσης σοβαρές αμφιβολίες ως προς την ακρίβεια των προσκομισθέντων από [την προσφεύγουσα] στοιχείων σχετικά με την παραγωγή. Η αναγραφόμενη στην απάντηση στο ερωτηματολόγιο μέση παραγωγική ικανότητα για την περίοδο 2009-2015 είναι πολύ χαμηλότερη από την παραγωγή που παρουσιάζει η Foshan Lihua στον ιστότοπό της καθώς και σε άλλους εμπορικούς ιστοτόπους.
- (18) [Η προσφεύγουσα] προσκόμισε επίσης μηνιαία εσωτερικά αριθμητικά στοιχεία σχετικά με την παραγωγή των νέων τύπων προϊόντων που εισήχθησαν το 2013. Ωστόσο, όταν τα στοιχεία αυτά υπολογίζονται σε ετήσια βάση, η συνολική ετήσια παραγωγή της νέας σειράς προϊόντων είναι μεγαλύτερη σε σχέση με τη συνολική παραγωγική ικανότητα που αναγράφεται στην απάντηση στο ερωτηματολόγιο, έστω και εάν τα αριθμητικά αυτά στοιχεία δεν περιλαμβάνουν τα κλασικά προϊόντα και δεν λαμβάνουν υπόψη όλους τους τύπους προϊόντων της νέας σειράς.
- (19) Επιπλέον, οι συνολικές εξαγωγικές πωλήσεις της [Foshan Henry Trading] για τα έτη 2011 και 2012, όπως προκύπτουν από τα αριθμητικά της στοιχεία για τις πωλήσεις, υπερβαίνουν τη συνολική παραγωγική ικανότητα που δήλωσε η Foshan Lihua. Το 2013, οι εξαγωγές που πραγματοποίησε η [Foshan Henry Trading] ανέρχονταν ακόμη σε ποσοστό μεγαλύτερο του 90 % της δηλωθείσας παραγωγικής ικανότητας. [Η προσφεύγουσα] ισχυρίστηκε ότι τούτο οφειλόταν σε διαφορές μεταξύ των ημερομηνιών λογιστικής καταχώρισης και πώλησης των αποθεμάτων της [Foshan Henry Trading]. Ωστόσο, τα αποθέματα δεν μπορούν να εξηγήσουν τάση συνεχιζόμενη για περίοδο τριών ετών.»

- 171 Με τις αιτιολογικές σκέψεις 17 έως 19 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή επισημαίνει, εν ολίγοις, την ύπαρξη ανακολουθιών σε στοιχεία προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα ή αντιφάσεων σε σχέση με στοιχεία διαθέσιμα στο διαδίκτυο όσον αφορά την παραγωγική ικανότητά της, την πραγματική παραγωγή της και τις εξαγωγικές πωλήσεις της Foshan Henry Trading.
- 172 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν δικαιούται να θέτει ερωτήσεις που δεν έχουν σχέση με την ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα. Μολονότι η προσφεύγουσα το ζήτησε με την απάντησή της στο γενικό ενημερωτικό έγγραφο, η Επιτροπή ουδέποτε εξήγησε για ποιο λόγο τα εμπορικά αριθμητικά στοιχεία εταιρίας δραστηριοποιούμενης στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας, της παραγωγής χαρτονιού ή της χρηματοδότησης ασκούν επιρροή σε υπόθεση που αφορά τα κεραμικά πλακίδια.
- 173 Στο μέτρο που, με την αιτιολογική σκέψη 16 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή παραπέμπει στα μετά την περίοδο της αρχικής έρευνας αρχεία πωλήσεων και η απόφασή της στηρίζεται στο στοιχείο αυτό, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο, καθώς οι ως άνω πωλήσεις δεν έχουν καμία σχέση με την εν λόγω επανεξέταση.
- 174 Περαιτέρω, η αιτιολογική σκέψη 17 της προσβαλλόμενης απόφασης περιέχει ισχυρισμό που «δεν ευσταθεί» στο πλαίσιο εξέτασης σχετικής με νέο παραγωγό-εξαγωγέα, η οποία αφορά μόνο τις εξαγωγές που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της αρχικής έρευνας και τους συνδέσμους με εξαγωγείς. Τα μετά την περίοδο της αρχικής έρευνας αριθμητικά στοιχεία για την παραγωγή και λοιπά δεδομένα δεν έχουν καμία σχέση με την επανεξέταση αυτή.
- 175 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 176 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, μια απόφαση εκδίδεται κατά κατάχρηση εξουσίας μόνον όταν από αντικειμενικές, λυσιτελείς και συγκλίνουσες ενδείξεις προκύπτει ότι έχει ως αποκλειστικό ή, τουλάχιστον, πρωταρχικό σκοπό την επίτευξη αποτελέσματος διαφορετικού από εκείνο το οποίο δηλώνεται ότι επιδιώκει ή την αποφυγή τήρησης διαδικασίας που προβλέπεται ειδικά στη Συνθήκη για την αντιμετώπιση των συγκεκριμένων περιστάσεων (απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 1990, Fedesa κ.λπ., C-331/88, EU:C:1990:391, σκέψη 24· πρβλ., επίσης, απόφαση της 15ης Ιουλίου 1994, Matra Hachette κατά Επιτροπής, T-17/93, EU:T:1994:89, σκέψη 173). Αρκεί όμως η διαπίστωση, όπως τόνισε η Επιτροπή, ότι, εφόσον η προσφεύγουσα δεν απέδειξε, ούτε μάλιστα υποστήριξε λυσιτελώς, ότι η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση για την επίτευξη σκοπού διαφορετικού από εκείνον τον οποίο δηλώνεται ότι επιδιώκει, ο συγκεκριμένος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 177 Στο μέτρο που η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον βασίστηκε, με την αιτιολογική σκέψη 16 της προσβαλλόμενης απόφασης, στα λεπτομερή αρχεία πωλήσεων της Foshan Lihua για τα έτη που ακολούθησαν την περίοδο της αρχικής έρευνας, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα βάλλει κατά επάλληλης αιτιολογίας εισαγόμενης με τη λέξη «επιπλέον». Επομένως, το εν λόγω επιχειρήμα είναι αλυσιτελές.
- 178 Κατά τα λοιπά, μολονότι το υποστήριξε επίμονα, η προσφεύγουσα ουδόλως απέδειξε ότι τα μετά την περίοδο της αρχικής έρευνας στοιχεία και τα σχετικά με τις εταιρίες που δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής χαρτονιού, της κλωστοϋφαντουργίας και των επενδύσεων δεν έχουν καμία σχέση με την επίμαχη έρευνα (βλ. νομολογία μνημονευόμενη στη σκέψη 103 ανωτέρω).
- 179 Πάντως, όπως υποστηρίζει κατ' ουσίαν η Επιτροπή, τα στοιχεία για τα οποία γίνεται λόγος στη σκέψη 178 ανωτέρω μπορούν να χρησιμοποιηθούν ιδίως για την εξακρίβωση των πληροφοριών σχετικά με τις δραστηριότητες του ομίλου κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, στον οποίο ανήκουν και οι εταιρίες που δραστηριοποιούνται στον τομέα του υπό εξέταση προϊόντος. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν υπερέβη προδήλως το αναγκαίο για την εξέταση του συγκεκριμένου φακέλου μέτρο.

180 Επομένως, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη νομική πλάνη

181 Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα βάλλει κατά των αιτιολογικών σκέψεων 16 και 22 της προσβαλλόμενης απόφασης. Οι αιτιολογικές αυτές σκέψεις παρατίθενται με τις σκέψεις 91 και 132 ανωτέρω.

182 Όσον αφορά την αιτιολογική σκέψη 16 της προσβαλλόμενης απόφασης, κατά την οποία «η Επιτροπή δεν μπόρεσε να διαπιστώσει αν η Foshan Lihua είχε εξαγάγει το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση κατά την περίοδο της [αρχικής] έρευνας», η προσφεύγουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι κανένας δεν μπορεί να διαπιστώσει με βεβαιότητα την εκ μέρους της πραγματοποίηση εξαγωγών στην Ένωση κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, διότι δεν έγινε καμία εξαγωγή. Η επιχείρηση που επιθυμεί να αναγνωριστεί ως νέος παραγωγός-εξαγωγέας πρέπει μόνο να προσκομίσει στοιχεία που να αποδεικνύουν εκ πρώτης όψεως ότι δεν εξήγαγε το επίμαχο προϊόν στην Ένωση κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής και ότι δεν ήταν συνδεδεμένη με άλλους εξαγωγείς του επίμαχου προϊόντος οι οποίοι υπέκειντο στους ισχύοντες δασμούς αντιντάμπινγκ, όπως συνέβη στην περίπτωση του Κορεάτη παραγωγού-εξαγωγέα κατά τη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2179. Δεύτερον, ως αντικειμενική αρχή, η Επιτροπή δεν μπορεί να υποχρεωθεί, από τον βασικό κανονισμό, να προσπαθήσει να διαπιστώσει την πραγματοποίηση των εξαγωγών αυτών.

183 Όσον αφορά την αιτιολογική σκέψη 22 της προσβαλλόμενης απόφασης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η φράση «δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο» δεν βρίσκει κανένα νομικό έρεισμα στον βασικό κανονισμό ή στον οριστικό κανονισμό. Πρόκειται για αυθαίρετο συμπέρασμα, στηριζόμενο σε εικασία. Πρώτον, η Επιτροπή δεν παρέχει καμία ένδειξη περί εξαγωγών του υπό εξέταση προϊόντος στην Ένωση είτε απευθείας είτε μέσω συνδεδεμένων εταιριών ή στο πλαίσιο συμφωνιών παραγωγής συναφθεισών με άλλες ανεξάρτητες εταιρίες. Δεύτερον, δεδομένου ότι το βάρος αποδείξεως που φέρει η προσφεύγουσα την υποχρεώνει να προσκομίσει στοιχεία που να αποδεικνύουν εκ πρώτης όψεως ότι δεν εξήγαγε το επίμαχο προϊόν στην Ένωση κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας και ότι δεν είναι συνδεδεμένη με άλλους εξαγωγείς του επίμαχου προϊόντος οι οποίοι υπόκεινται στους ισχύοντες δασμούς αντιντάμπινγκ, είναι απολύτως εύλογο να μην μπορεί ποτέ να αποκλειστεί εντελώς το ενδεχόμενο πραγματοποίησης εξαγωγών ή ύπαρξης συνδέσμων.

184 Επομένως, τα δύο εν λόγω συμπεράσματα ενέχουν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

185 Εξάλλου, με το υπόμνημα απάντησης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα επιχειρήματα που εκτίθενται με τις σκέψεις 182 και 183 ανωτέρω καταδεικνύουν επίσης σαφή υπέρβαση της εξουσίας εκτιμήσεως της Επιτροπής.

186 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

187 Συναφώς, ο έκτος λόγος ακυρώσεως αφορά ζητήματα σχετικά με το βάρος αποδείξεως και τον βαθμό αποδείξεως ο οποίος επιβάλλεται σε εκείνον που φέρει το βάρος αυτό. Τα ως άνω ζητήματα συζητήθηκαν και εξετάστηκαν, επίσης, εκτενώς στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως.

188 Πρώτον, υπενθυμίζεται (βλ. σκέψη 83 ανωτέρω) ότι, μολονότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει επανειλημμένα ότι έπρεπε να της έχει αναγνωριστεί η ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα, καθώς είχε προσκομίσει στοιχεία που αποδείκνυαν εκ πρώτης όψεως ότι πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις, από κανένα σημείο του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού και, κατά ελάχιστο λόγο, του άρθρου 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού δεν προκύπτει ότι αυτός είναι ο απαιτούμενος από τον νομοθέτη βαθμός αποδείξεως. Και στις δύο περιπτώσεις, ο νομοθέτης έχει απλώς προβλέψει ότι τη συνδρομή των αναγκαίων προϋποθέσεων οφείλει να αποδείξει η επιχείρηση που ενδιαφέρεται για την ιδιότητα του νέου παραγωγού-εξαγωγέα.

- 189 Όπως κρίθηκε με τις σκέψεις 82 έως 90 ανωτέρω, αφενός, από τον εκτελεστικό κανονισμό 2015/2179 δεν συνάγεται κάτι άλλο και, αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν υπέστη δυσμενή διάκριση σε σχέση με τον εν λόγω Κορεάτη παραγωγό-εξαγωγέα.
- 190 Δεύτερον, στο μέτρο που η προσφεύγουσα φρονεί ότι της επιβλήθηκε υποχρέωση προσκόμισης απόδειξης η οποία ήταν αδύνατον να προσκομισθεί, επισημαίνεται ότι η απόδειξη ανύπαρκτου πραγματικού περιστατικού μπορεί, βεβαίως, να μην είναι δυνατή. Ωστόσο, το βάρος αποδείξεως που φέρει ο αιτών την αναγνώριση της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα, τόσο βάσει του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού όσο και κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, δεν ενέχει, αυτό καθεαυτό, κάτι το οποίο είναι αδύνατον να εκπληρωθεί. Η παροχή πλήρων, συνεκτικών και επαληθεύσιμων πληροφοριών και αποδεικτικών στοιχείων, μεταξύ άλλων σχετικά με το σύνολο των πωλήσεων του και τη δομή του ομίλου του, όπως ζητούνται με το ερωτηματολόγιο κατά την επανεξέταση και με τις τυχόν αιτήσεις παροχής διευκρινίσεων, παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αποκλείσει, εάν τούτο πράγματι δεν συνέβη, το ενδεχόμενο εξαγωγής του υπό εξέταση προϊόντος στην Ένωση κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, ή ακόμη και να συναγάγει ότι η προσφεύγουσα δεν είναι συνδεδεμένη με παραγωγό-εξαγωγέα υποκείμενο στους ισχύοντες δασμούς αντιντάμπινγκ.
- 191 Τρίτον, στο μέτρο που η προσφεύγουσα βάλλει κατά των συγκεκριμένων φράσεων «η Επιτροπή δεν μπόρεσε να διαπιστώσει αν η Foshan Lihua είχε εξαγάγει το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση κατά την περίοδο της [αρχικής] έρευνας» και «δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να εξήγαγε η Foshan Lihua, κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση είτε απευθείας είτε μέσω συνδεδεμένων εταιριών ή στο πλαίσιο συμφωνιών παραγωγής συναφθεισών με άλλες ανεξάρτητες εταιρίες», οι φράσεις αυτές απορρέουν απευθείας, αφενός, από την κατανομή του βάρους της αποδείξεως που απαιτείται για να εξακριβωθεί αν πληρούνται οι τρεις προϋποθέσεις αναγνώρισης της ενδιαφερόμενης επιχείρησης ως νέου παραγωγού-εξαγωγέα και, αφετέρου, από τον απαιτούμενο στο πλαίσιο αυτό βαθμό απόδειξης (βλ. σκέψη 188 ανωτέρω). Επομένως, σε αντίθεση με όσα αφήνει να εννοηθούν η προσφεύγουσα, δεν εναπόκειται στην Επιτροπή ούτε να αποδείξει την εκ μέρους της προσφεύγουσας πραγματοποίηση εξαγωγών του υπό εξέταση προϊόντος στην Ένωση ή την ύπαρξη συνδέσμων με επιχειρήσεις υποκείμενες στους εν λόγω δασμούς αντιντάμπινγκ ούτε να παράσχει σχετικές ενδείξεις. Για την απόρριψη αίτησης αναγνώρισης της ιδιότητας αυτής, αρκεί, επί της ουσίας, τα προσκομισθέντα από την εν λόγω επιχείρηση αποδεικτικά στοιχεία να είναι ανεπαρκή για τη θεμελίωση των ισχυρισμών της, όπως συνέβη εν προκειμένω. Η Επιτροπή, όπως ορθώς υποστηρίζει, οφείλει, στο πλαίσιο του ρόλου της κατά τις έρευνες για την αναγνώριση της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα, να εξακριβώνει με όλα τα μέσα τα οποία διαθέτει την ακρίβεια των ισχυρισμών που προβάλλονται και των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζονται από την ενδιαφερόμενη επιχείρηση (πρβλ. απόφαση της 22ας Μαρτίου 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, σκέψη 32). Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο στο πλαίσιο της έρευνας που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή ουδόλως υπερέβη τις αρμοδιότητές της, ουδόλως υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και δεν έπαυσε να λειτουργεί ως αντικειμενική αρχή.
- 192 Τέταρτον, όσον αφορά τον προβαλλόμενο με το υπόμνημα απάντησης ισχυρισμό ότι τα επιχειρήματα που εκτίθενται με τις σκέψεις 182 και 183 ανωτέρω καταδεικνύουν επίσης σαφή υπέρβαση της εξουσίας εκτιμήσεως της Επιτροπής, αρκεί η διαπίστωση ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν προσθέτει τίποτα στα επιχειρήματα τα οποία έχουν ήδη εκθεθεί στο πλαίσιο του συγκεκριμένου λόγου ακυρώσεως και τα οποία απορρίφθηκαν με τις σκέψεις 188 έως 191 ανωτέρω.
- 193 Συνεπώς, ο έκτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του έβδομου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλονται προσβολή του δικαιώματος ακρόασης και αιτιολογία στηριζόμενη όχι σε πραγματικά περιστατικά, αλλά σε εικασίες

¹⁹⁴ Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα βάλλει κατά των αιτιολογικών σκέψεων 17 έως 22 της προσβαλλόμενης απόφασης. Οι αιτιολογικές σκέψεις 17 έως 19 της απόφασης αυτής παρατίθενται με τη σκέψη 170 ανωτέρω και η αιτιολογική της σκέψη 22 με τη σκέψη 132 ανωτέρω. Οι αιτιολογικές σκέψεις 20 και 21 της προσβαλλόμενης απόφασης έχουν ως εξής:

«(20) Τέλος, [η προσφεύγουσα] επισήμανε σε διάφορους ιστοτόπους ότι η Ένωση αποτελεί αγορά-στόχο για την εταιρία, τα δε κεραμικά της πλακίδια περιγράφονται ως “πιστοποιημένα με τη σήμανση CE από το 2004” και “δημοφιλή στην Ευρώπη”. Επομένως, [η προσφεύγουσα] δύναται να εξάγει κεραμικά πλακίδια στην Ένωση τουλάχιστον από το 2004. Ως εκ τούτου, είναι μάλλον απίθανο η [προσφεύγουσα] να μην προέβη, μετά την απόκτηση του πιστοποιητικού CE που απαιτείται για την εξαγωγή του υπό εξέταση προϊόντος στην Ένωση, σε τέτοια εξαγωγή πριν από το 2012, δηλαδή οκτώ έτη μετά την απόκτηση του πιστοποιητικού.

(21) [Η προσφεύγουσα] υποστήριξε ότι η ύπαρξη πιστοποίησης CE δεν αποδείκνυε την πραγματοποίηση εξαγωγών κατά την περίοδο της [αρχικής] έρευνας και ότι το εν λόγω πιστοποιητικό CE είχε χρησιμοποιηθεί για πωλήσεις σε πελάτες στην Αφρική καθώς και στην Κορέα, τη Ρωσία, τη Λευκορωσία και την Ουκρανία, οι οποίοι θεωρούν τη σήμανση CE ως εχέγγυο ποιότητας. Ωστόσο, τούτο δεν επηρεάζει τη συλλογιστική της Επιτροπής που εκτίθεται με την αιτιολογική σκέψη 20 ανωτέρω. Ακόμη και εάν αληθεύει ότι το πιστοποιητικό CE θα μπορούσε να αποτελέσει χρήσιμο εργαλείο εμπορικής προώθησης σε ορισμένες χώρες, είναι μάλλον απίθανο κάτι τέτοιο να δικαιολογεί άνευ ετέρου τη δαπανηρή διαδικασία απόκτησης της πιστοποίησης CE εάν δεν υπάρχει πρόθεση έναρξης εξαγωγών στην Ένωση. Πράγματι, η διαδικασία αυτή προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, προσαρμογή της διαδικασίας παραγωγής, νέες μεθόδους δοκιμής, πιθανές αλλαγές στον σχεδιασμό για την τοποθέτηση της σήμανσης καθώς και πιστοποίηση από τρίτο φορέα. Εξάλλου, το πιστοποιητικό CE είναι υποχρεωτικό για τις εξαγωγικές πωλήσεις στην Ένωση, δεδομένου ότι τα κεραμικά πλακίδια είναι δομικά προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας δομικών προϊόντων και για την κατάργηση της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 88, σ. 5). Συνεπώς, το επιχείρημα αυτό απορρίφθηκε.»

¹⁹⁵ Παραπέμποντας μεταξύ άλλων στη διάταξη της 18ης Ιουνίου 1986, British American Tobacco και Reynolds Industries κατά Επιτροπής (142/84, μη δημοσιευθείσα, EU:C:1986:250, σκέψη 13), στις αποφάσεις της 17ης Νοεμβρίου 1987, British American Tobacco και Reynolds Industries κατά Επιτροπής (142/84 και 156/84, EU:C:1987:490), και της 1ης Οκτωβρίου 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου (C-141/08 P, EU:C:2009:598, σκέψη 83), και στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα G. Slynn στην υπόθεση Hasselblad κατά Επιτροπής (86/82, EU:C:1983:204), η προσφεύγουσα υποστηρίζει καταρχάς ότι το δικαίωμα ακρόασης είναι θεμελιώδες δικαίωμα το οποίο εγγυάται σε όλους τη δυνατότητα να γνωστοποιούν, λυσιτελώς και αποτελεσματικώς, την άποψή τους κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας και πριν από την έκδοση οποιασδήποτε απόφασης που θα μπορούσε να επηρεάσει δυσμενώς τα συμφέροντά τους. Η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει υπόψη της τα προκύπτοντα από την απάντηση της εμπλεκόμενης επιχείρησης στοιχεία είτε για να παραιτηθεί από αβάσιμες αιτιάσεις είτε για να προσαρμόσει και να συμπληρώσει, τόσο από πραγματική όσο και από νομική άποψη, την επιχειρηματολογία της προς στήριξη των αιτιάσεων που διατυπώνει. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή όφειλε να επανεξετάσει τα συμπεράσματα που συνήγαγε κατά τη διάρκεια της επίμαχης έρευνας και κυρίως με το γενικό ενημερωτικό έγγραφο, υπό το πρίσμα των εξηγήσεων και των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας. Μολονότι, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να δώσει, με την τελική απόφασή της, απάντηση σε όλα τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, έπρεπε, αφενός, να είναι δεκτική, ανοικτή στα επιχειρήματα αυτά και διατεθειμένη να πειστεί και, αφετέρου, να συμπεριλάβει

στην τελική απόφαση τουλάχιστον τα κύρια επιχειρήματά της. Επομένως, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να εξετάσει το σύνολο των πραγματικών και νομικών στοιχείων που της γνωστοποιεί η προσφεύγουσα.

- 196 Η Επιτροπή όμως δεν σεβάστηκε εν προκειμένω το δικαίωμα δίκαιης και αποτελεσματικής ακρόασης και το δικαίωμα χρηστής διοίκησης. Συγκεκριμένα, ενώ παρέσχε τη δυνατότητα και κάλεσε την προσφεύγουσα να αμυνθεί γραπτώς και προφορικώς, η Επιτροπή, στην πραγματικότητα, αγνόησε παντελώς όλα τα προβληθέντα πραγματικά περιστατικά και επιχειρήματα. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν έτυχε αποτελεσματικής ακρόασης.
- 197 Όσον αφορά την αιτιολογική σκέψη 17 της προσβαλλόμενης απόφασης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα πολυάριθμα αντεπιχειρήματα που προέβαλε με το σημείο 3 του μέρους II τής από 20 Δεκεμβρίου 2015 απάντησής της στο γενικό ενημερωτικό έγγραφο. Συγκεκριμένα, η διατύπωση της αιτιολογικής αυτής σκέψης επαναλαμβάνει κατά λέξη την αιτιολογική σκέψη 14 του γενικού ενημερωτικού εγγράφου. Η Επιτροπή δεν διευκρίνισε σε ποιους «άλλους εμπορικούς ιστοτόπους» αναφέρεται με την αιτιολογική σκέψη 17 της προσβαλλόμενης απόφασης, πράγμα που εμπόδισε την προσφεύγουσα να αμυνθεί.
- 198 Η προσφεύγουσα εξήγησε, κατά τους ισχυρισμούς της, ότι τα προσκομισθέντα στην Επιτροπή αριθμητικά στοιχεία για την παραγωγή στηρίζονται στους ελεγμένους λογαριασμούς της, οι οποίοι περιλαμβάνονται στον φάκελο της Επιτροπής. Αντιθέτως, οι προερχόμενες από ιστοτόπους πληροφορίες, σκοπός των οποίων είναι να εντυπωσιάσουν τους μελλοντικούς πελάτες, εξυπηρετούν σκοπό τελείως διαφορετικό από εκείνον των ελεγμένων λογαριασμών και δεν απαιτείται να είναι τόσο ακριβείς όσο οι ελεγμένες οικονομικές καταστάσεις. Μόνο τα ελεγμένα αριθμητικά στοιχεία έχουν, επομένως, καθοριστική σημασία.
- 199 Όσον αφορά τις αιτιολογικές σκέψεις 18 και 19 της προσβαλλόμενης απόφασης, οι προβαλλόμενες αποκλίσεις μπορούν εύκολα να εξηγηθούν και η Επιτροπή έλαβε σχετική ενημέρωση με τα σημεία 3 και 4 της απάντησης της προσφεύγουσας στο γενικό ενημερωτικό έγγραφο. Οφείλονται, αφενός, στο γεγονός ότι η Foshan Lihua και η Foshan Henry Trading είναι δύο διαφορετικές εταιρίες του ίδιου ομίλου και, αφετέρου, στις διαφορές ως προς τις ημερομηνίες λογιστικής καταχώρισης. Βάσει του κινεζικού δικαίου, ένας παραγωγός όπως η προσφεύγουσα πρέπει να εκδώσει στη Foshan Henry Trading τιμολόγια στα οποία αναγράφεται ο φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) όταν τα εμπορεύματα έχουν φορτωθεί και έχουν απομακρυνθεί από την Κίνα. Τούτο μπορεί να συμβεί μερικές εβδομάδες αφότου τα εμπορεύματα έχουν απομακρυνθεί υλικώς από την Κίνα. Αντιθέτως, ένας εξαγωγέας όπως η Foshan Henry Trading πρέπει να δηλώσει τα εμπορεύματα στις κινεζικές τελωνειακές αρχές κατά τον ακριβή χρόνο εξαγωγής τους, δηλαδή όταν τα εμπορεύματα έχουν απομακρυνθεί υλικώς από την Κίνα, με αποτέλεσμα να υπάρχουν συχνά σημαντικές αποκλίσεις μεταξύ των ημερομηνιών λογιστικής καταχώρισης της προσφεύγουσας και της Foshan Henry Trading, ιδίως κατά το τέλος του έτους, όταν εξάγονται ενίοτε τεράστιες ποσότητες εμπορευμάτων. Η Foshan Henry Trading συχνά φορτώνει και εξάγει εμπορεύματα κατά τους δύο τελευταίους μήνες του έτους, αλλά τα τιμολόγια στα οποία αναγράφεται ο ΦΠΑ εκδίδονται από τη Foshan Lihua το επόμενο έτος. Ως εκ τούτου, ορισμένα εμπορεύματα δεν αποθηκεύονται και δεν εξάγονται από τη Foshan Henry Trading παρά μόνο το επόμενο έτος. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι εξαγωγές της Foshan Henry Trading ανέρχονται ενίοτε στο 90 % της παραγωγικής ικανότητας. Η κατάσταση αυτή όμως επαναλαμβανόταν αδιαλείπτως επί σειρά ετών έως και το 2013.
- 200 Η Επιτροπή δεν εξήγησε πώς κατέληξε στο διατυπούμενο με την αιτιολογική σκέψη 19 της προσβαλλόμενης απόφασης συμπέρασμα ότι οι καθυστερήσεις στην κατάρτιση των απογραφών δεν μπορούν να εξηγήσουν τάση συνεχιζόμενη για περίοδο τριών ετών. Φαίνεται ότι, στην Κίνα, τέτοιες καθυστερήσεις είναι αρκετά συχνές λόγω των πρακτικών σχετικά με τη λογιστική και την εγγραφή στα δημόσια μητρώα.

- 201 Η Επιτροπή αγνόησε τα επιχειρήματα αυτά, καθόσον οι αιτιολογικές σκέψεις 18 και 19 της προσβαλλόμενης απόφασης επαναλαμβάνουν αυτολεξεί τις αιτιολογικές σκέψεις 15 και 16 του γενικού ενημερωτικού εγγράφου.
- 202 Όσον αφορά τις αιτιολογικές σκέψεις 20 έως 22 της προσβαλλόμενης απόφασης, μολοντί η Επιτροπή παραδέχεται ότι το πιστοποιητικό «CE» αποτελεί εργαλείο ασφάλειας και σήμα ποιότητας χρησιμοποιούμενο και σε άλλες αγορές πλην της αγοράς της Ένωσης, εντούτοις ισχυρίζεται ότι είναι μάλλον απίθανο κάτι τέτοιο να δικαιολογεί άνευ ετέρου τη δαπανηρή διαδικασία απόκτησης της πιστοποίησης «CE» εάν δεν υπάρχει πρόθεση έναρξης εξαγωγών στην Ένωση.
- 203 Με την αιτιολογική σκέψη 22 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή έκρινε συναφώς ότι, εφόσον οι παρασχεθείσες από την προσφεύγουσα πληροφορίες ήταν ελλιπείς και έρχονταν σε αντίθεση με άλλες πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή, δεν μπορούσε να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να εξήγαγε η Foshan Henry Trading, κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση είτε απευθείας είτε μέσω συνδεδεμένων εταιριών ή στο πλαίσιο συμφωνιών παραγωγής συναφθεισών με άλλες ανεξάρτητες εταιρίες. Επομένως, η επίμαχη έρευνα δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα δεν εξήγαγε το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας. Επαναλαμβάνοντας κατά λέξη τις αιτιολογικές σκέψεις 17 έως 19 του γενικού ενημερωτικού εγγράφου, η Επιτροπή αγνόησε τα αντεπιχειρήματα τα οποία προέβαλε η προσφεύγουσα με τα σημεία 5 και 6 της απάντησής της στο έγγραφο αυτό και τα οποία περιλαμβάνονται στο παράρτημα Α 5 του δικογράφου της προσφυγής. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κατέδειξε πόσο σημαντικό είναι το πιστοποιητικό «CE», ακόμη και για τους Κορεάτες πελάτες. Η συμμόρφωση με τα πρότυπα ασφαλείας της Ένωσης είναι σημαντικό εργαλείο για την προώθηση των πωλήσεων εκτός της Ένωσης, πράγμα το οποίο η Επιτροπή αγνόησε εμμένοντας στη θέση της ότι το υψηλό κόστος του εκδοθέντος το 2004 πιστοποιητικού αποτελούσε ένδειξη της πρόθεσης της προσφεύγουσας να αρχίσει εξαγωγές στην Ένωση.
- 204 Μολοντί αληθεύει ότι η προσφεύγουσα ανέκαθεν επιθυμούσε να πραγματοποιήσει εξαγωγές στην Ένωση, δεν κατόρθωσε δυστυχώς να το πράξει πριν από το 2013, η δε Επιτροπή δεν έχει κανένα αποδεικτικό στοιχείο περί υλοποίησης της πρόθεσης αυτής. Εξάλλου, υποβλήθηκε στις δαπάνες που απαιτούνται για την απόκτηση του πιστοποιητικού «CE» προκειμένου να έχει τη δυνατότητα να εξαγει όχι μόνο στην Ένωση, αλλά και σε άλλες αγορές, όπου το πιστοποιητικό αυτό μπορεί να αποτελέσει εμπορικό πλεονέκτημα.
- 205 Με την αιτιολογική σκέψη 22 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή χαρακτηρίζει τις παρασχεθείσες από την προσφεύγουσα πληροφορίες ως ελλιπείς και αντιφατικές, αλλά δεν είναι σε θέση να διευκρινίσει ποιες πληροφορίες είναι, ούτε γιατί είναι, ελλιπείς ή αντιφατικές.
- 206 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 207 Συναφώς, όπως υπομνήσθηκε στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι το δικαίωμα ακρόασης αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και εγγυάται σε όλους τη δυνατότητα να γνωστοποιούν, λυσιτελώς και αποτελεσματικώς, την άποψή τους κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας και πριν από την έκδοση οποιασδήποτε απόφασης που θα μπορούσε να επηρεάσει δυσμενώς τα συμφέροντά τους (βλ. σκέψη 147 ανωτέρω).
- 208 Ο κανόνας ότι στον αποδέκτη μιας βλαπτικής απόφασης πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του πριν ληφθεί η εν λόγω απόφαση έχει ως σκοπό, μεταξύ άλλων, να μπορεί το πρόσωπο αυτό να διορθώσει ένα λάθος ή να προβάλει στοιχεία σχετικά με την προσωπική του κατάσταση που συνηγορούν υπέρ του να ληφθεί, να μη ληφθεί ή να έχει η απόφαση το τάδε ή το δείνα περιεχόμενο (βλ. σκέψη 148 ανωτέρω).

- 209 Ωστόσο, το γεγονός ότι η διατύπωση των αιτιολογικών σκέψεων 17 έως 20 και 22 της προσβαλλόμενης απόφασης είναι ίδια με τη διατύπωση των αιτιολογικών σκέψεων 14 έως 18 του γενικού ενημερωτικού εγγράφου δεν σημαίνει, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, ότι η δεν έλαβε υπόψη της τις παρασχεθείσες από την προσφεύγουσα εξηγήσεις και ότι προσέβαλε κατ' αυτόν τον τρόπο το δικαίωμα της προσφεύγουσας να τύχει ακρόασης κατά τη διοικητική διαδικασία. Όπως αναφέρουν οι κύριοι διάδικοι, αξίζει να υπομνησθούν οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα G. Slynn στην υπόθεση Hasselblad κατά Επιτροπής (86/82, EU:C:1983:204), κατά τις οποίες το γεγονός αυτό αποτελεί, αντιθέτως, ένδειξη ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν ήταν ικανά να πείσουν την Επιτροπή, η οποία, ως εκ τούτου, τα απέρριψε. Εξάλλου, όπως προκύπτει από το έγγραφο της προσφεύγουσας της 15ης Ιανουαρίου 2016, το οποίο εστάλη στην Επιτροπή προκειμένου να συνοψιστεί το περιεχόμενο της ακρόασης της 13ης Ιανουαρίου 2016, η προσφεύγουσα έλαβε υπόψη ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε και τα έγγραφα που προσκόμισε στην Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένων εκείνων τα οποία ακολούθησαν τη γνωστοποίηση του γενικού ενημερωτικού εγγράφου, δεν ήταν ικανά να πείσουν την Επιτροπή ότι πληρούνταν οι δύο επίδικες προϋποθέσεις αναγνώρισης της κατ' άρθρο 3 του οριστικού κανονισμού ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι η Επιτροπή απλώς αγνόησε παντελώς τις πληροφορίες που έλαβε.
- 210 Το συμπέρασμα αυτό συνάδει με τη νομολογία κατά την οποία η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να εκθέτει κατά τρόπο σαφή και άνευ αμφισημίας τη συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την επίμαχη πράξη, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο προκειμένου να προασπίσουν τα δικαιώματά τους, στον δε δικαστή να ασκήσει τον έλεγχό του. Ωστόσο, η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν ανταποκρίνεται στις επιταγές του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατύπωσής της, αλλά και βάσει του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα. Εξάλλου, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης πρέπει να εκτιμάται λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των πληροφοριών που γνωστοποιήθηκαν στον προσφεύγοντα και των παρατηρήσεων που αυτός υπέβαλε κατά τη διοικητική διαδικασία. Ειδικότερα, η αιτιολογία των αποφάσεων σε θέματα αντιντάμπινγκ δεν απαιτείται να εξειδικεύει τα διάφορα πραγματικά και νομικά στοιχεία, ενίοτε πολυάριθμα και περίπλοκα, που αποτελούν το αντικείμενό τους, όταν οι αποφάσεις αυτές αποτελούν μέρος ενός συστήματος μέτρων. Συναφώς, αρκεί να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και άνευ αμφισημίας η συλλογιστική των θεσμικών οργάνων στο πλαίσιο των εν λόγω αποφάσεων (πρβλ. απόφαση της 22ας Μαΐου 2014, Guangdong Kito Ceramics κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-633/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:271, σκέψη 120 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 211 Επιπλέον, η αιτιολογική σκέψη 21 της προσβαλλόμενης απόφασης ανταποκρίνεται ακριβώς στις παρατηρήσεις που υπέβαλε η προσφεύγουσα μετά την κοινοποίηση του γενικού ενημερωτικού εγγράφου.
- 212 Επομένως, πρέπει να απορριφθούν τα επιχειρήματα με τα οποία η προσφεύγουσα επιδιώκει να αποδείξει ότι εθίγη το δικαίωμα ακρόασής της απλώς και μόνον επειδή διάφοροι λόγοι που διατυπώνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση και το γενικό ενημερωτικό έγγραφο είναι πανομοιότυποι.
- 213 Πρέπει πλέον να εξεταστούν οι αιτιάσεις που ειδικώς προβάλλει η προσφεύγουσα κατά συγκεκριμένων αιτιολογικών σκέψεων της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 214 Πρώτον, όσον αφορά τις αιτιάσεις κατά της αιτιολογικής σκέψης 17 της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ. σκέψεις 197 και 198 ανωτέρω), το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι δεν μπόρεσε να διατυπώσει την άποψή της επί των πηγών πληροφοριών στις οποίες παραπέμπει η Επιτροπή έρχεται σε αντίθεση με τη δεύτερη αίτηση παροχής διευκρινίσεων που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Β 18 του υπομνήματος αντίκρουσης. Η Επιτροπή αναφέρει με σαφήνεια ότι οι πηγές πληροφοριών της είναι οι

ιστότοποι της ίδιας της προσφεύγουσας και ο ιστότοπος της Global Manufacturer Certification (στο εξής: GMC), επιχείρησης διεθνούς φήμης η οποία διενήργησε έλεγχο της προσφεύγουσας το 2009 στο πλαίσιο διαδικασίας πιστοποίησης. Συνεπώς, το ως άνω επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί.

- 215 Μολονότι η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, με την απάντησή της στο γενικό ενημερωτικό έγγραφο, παρέσχε εξηγήσεις επί του θέματος αυτού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα δύο έγγραφα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Α 6 του δικογράφου της προσφυγής δεν περιέχουν καμία πληροφορία ικανή να εξηγήσει τις υφιστάμενες διαφορές, ως προς την παραγωγική ικανότητα, μεταξύ της απάντησης στο ερωτηματολόγιο και των πληροφοριών που προκύπτουν τόσο από τον ιστότοπο της όσο και από τον ιστότοπο της GMC. Συνεπώς, το επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί.
- 216 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι οι απαντήσεις της προσφεύγουσας στο ερωτηματολόγιο στηρίζονται στις ελεγμένες και υποβληθείσες στην Επιτροπή εκθέσεις της, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προσδιορίζει πού ακριβώς στη δικογραφία του Γενικού Δικαστηρίου βρίσκεται η απαραίτητη πληροφορία. Δεν αντικρούει, εξάλλου, το επιχείρημα της Επιτροπής ότι οι ελεγμένες αυτές εκθέσεις δεν περιέχουν την εν λόγω πληροφορία.
- 217 Δεν μπορεί, επίσης, να ευδοκιμήσει η προσπάθεια να δικαιολογηθούν αποκλίσεις τόσο σημαντικές όσο οι επισημανθείσες από την Επιτροπή, με το επιχείρημα ότι οι πληροφορίες που προέρχονται από τον ιστότοπο της ίδιας της προσφεύγουσας, ή ενδεχομένως από τον ιστότοπο της GMC, δεν είναι ακριβείς διότι δεν απορρέουν από διεξοδική ανάλυση. Συνεπώς, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.
- 218 Εν πάση περιπτώσει, τονίζεται ότι, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα προέβαλε απλώς γενικούς ισχυρισμούς. Η προσφεύγουσα ουδόλως προέβη σε ανάλυση προκειμένου να αποδείξει τον εσφαλμένο χαρακτήρα των αριθμητικών στοιχείων που έλαβε υπόψη η Επιτροπή ή τον προδήλως εσφαλμένο χαρακτήρα των συμπερασμάτων στα οποία κατέληξε.
- 219 Δεύτερον, μολονότι η αιτιολογική σκέψη 18 της προσβαλλόμενης απόφασης μνημονεύεται μεταξύ των αμφισβητούμενων αιτιολογικών σκέψεων, η προσφεύγουσα παραδέχθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι δεν προβάλλει συγκεκριμένη αιτίαση κατά της σκέψης αυτής. Επομένως, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η προσβαλλόμενη με τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως πλημμέλεια εκτείνεται στους λόγους που διατυπώνονται στην ως άνω αιτιολογική σκέψη.
- 220 Τρίτον, όσον αφορά την αιτιολογική σκέψη 19 της προσβαλλόμενης απόφασης, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει την ύπαρξη του κινεζικού κανόνα δικαίου περί ΦΠΑ τον οποίο επικαλείται [πρβλ. απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2017, Moravia Consulting κατά EUIPO – Citizen Systems Europe (SDC-444S), T-318/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:719, σκέψη 72]. Η προσφεύγουσα δεν απέδειξε, επίσης, ότι το μεγαλύτερο μέρος των εξαγωγών της γίνεται πράγματι κατά το τέλος του έτους. Επιπλέον, από το παράρτημα Β 12 του υπομνήματος αντίκρουσης συνάγεται ότι, μεταξύ του 2009 και του 2015, οι πωλήσεις της Foshan Henry Trading κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων μηνών καθενός από τα έτη αυτά δεν υπερβαίνουν σε καμία περίπτωση τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια των λοιπών μηνών. Εξάλλου, η Επιτροπή ορθώς υποστηρίζει ότι οι διαφορές στις ημερομηνίες καταχώρισης μπορούν να εξηγήσουν τη μετατόπιση των όγκων πωλήσεων για ένα μόνον έτος. Η προσφεύγουσα όμως υποστήριξε ότι η κατάσταση αυτή επαναλαμβανόταν αδιαλείπτως επί σειρά ετών έως και το 2013. Ειδικότερα, εάν η ίδια μετατόπιση παρουσιάζεται για χρονικό διάστημα περισσότερων ετών, δεν υπάρχει πλέον καμία διαφορά, καθώς ο όγκος που δεν έχει τύχει λογιστικής καταχώρισης σε ένα δεδομένο έτος πρέπει να καταχωρισθεί το επόμενο έτος και ο συνολικός όγκος για τα διάφορα έτη θα παραμείνει αμετάβλητος ή θα είναι σε μεγάλο βαθμό παρόμοιος. Επομένως, τα επιχειρήματα που προβάλλονται κατά της αιτιολογικής σκέψης 19 της προσβαλλόμενης απόφασης πρέπει να απορριφθούν.

- 221 Τέταρτον, όσον αφορά τα επιχειρήματα περί της επιρροής που ασκεί η εκ μέρους της προσφεύγουσας κατοχή του πιστοποιητικού «CE» επί της εκτίμησης της προϋπόθεσης κατά την οποία ο αιτών την αναγνώριση της ιδιότητας του νέου παραγωγού-εξαγωγέα πρέπει να αποδείξει ότι δεν εξήγαγε το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, τα συμπεράσματα της Επιτροπής πρέπει να εκτιμηθούν στο πλαίσιο της υπόθεσης. Η Επιτροπή δέχεται ότι ένα τέτοιο πιστοποιητικό μπορεί να αποτελέσει εργαλείο εμπορικής προώθησης σε ορισμένες τρίτες χώρες. Ωστόσο, το κόστος και οι προσπάθειες που πρέπει να καταβληθούν για την απόκτησή του είναι τέτοιου βαθμού ώστε να μην έχει νόημα η επιθυμία απόκτησής του εάν δεν υπάρχει σαφής πρόθεση εξαγωγής τού υπό εξέταση προϊόντος και στην Ένωση. Η προσφεύγουσα πάντως παραδέχθηκε ρητώς με το δικόγραφο της προσφυγής ότι ανέκαθεν επιθυμούσε να εξαγάγει το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση. Βεβαίως, το γεγονός αυτό δεν αποδεικνύει ότι η προσφεύγουσα πραγματοποίησε όντως εξαγωγές στην Ένωση κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας. Ωστόσο, η πρόθεσή της να πραγματοποιήσει εξαγωγές στην Ένωση από το 2002, σε συνδυασμό με την απόκτηση του εν λόγω πιστοποιητικού, αποτελεί στοιχείο το οποίο, εξεταζόμενο υπό το πρίσμα του αντιφατικού χαρακτήρα ορισμένων πληροφοριών παρασχεθεισών από την προσφεύγουσα και της παράλειψής της να παράσχει τις αναγκαίες πληροφορίες, είναι ικανό να ενισχύσει το διατυπούμενο με την αιτιολογική σκέψη 22 της προσβαλλόμενης απόφασης συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε τη μη πραγματοποίηση εξαγωγών στην Ένωση κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου.
- 222 Δεδομένου ότι το συμπέρασμα αυτό συνάγεται ήδη επαρκώς από τις αιτιολογικές σκέψεις 16 έως 19 της προσβαλλόμενης απόφασης, οι εκτιμήσεις που παρατίθενται με τις αιτιολογικές σκέψεις 20 και 21 της προσβαλλόμενης απόφασης πρέπει να θεωρηθούν επάλληλες. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον η προσφεύγουσα, όπως ανέφερε κατ' ουσίαν με το από 15 Ιανουαρίου 2016 έγγραφό της, στο οποίο συνοψίζεται το περιεχόμενο της ακρόασης της 13ης Ιανουαρίου 2016, έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η αιτιολογία της Επιτροπής σχετικά με τη σήμανση «CE» είναι ένας ακόμη παράγοντας.
- 223 Συνεπώς, το τυχόν βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας τα οποία βάλλουν κατά των αιτιολογικών σκέψεων 20 και 21 της προσβαλλόμενης απόφασης δεν μπορεί να συνεπάγεται την αναίρεση του συμπεράσματος που αφορά την εξεταζόμενη προϋπόθεση και διατυπώνεται με την αιτιολογική σκέψη 22 της απόφασης αυτής. Εξάλλου, υπενθυμίζεται εκ νέου ότι η εν λόγω αιτιολογική σκέψη στηρίζεται επίσης στο γεγονός ότι, όπως επισημάνθηκε με την αιτιολογική σκέψη 18 του γενικού ενημερωτικού εγγράφου, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να εξήγαγε η προσφεύγουσα το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση στο πλαίσιο συμφωνιών παραγωγής συναφθεισών με άλλες ανεξάρτητες εταιρίες. Ειδικότερα, αποδείχθηκε ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο σχεδόν όλες, εάν όχι όλες, οι εξαγωγές της πριν από το 2013 πραγματοποιήθηκαν μέσω της εμπορικής επιχείρησης Foshan Guangchengda Import & Export έρχεται σε αντίθεση τόσο με το έγγραφο που προσκομίσθηκε με τα παραρτήματα Β 19 και Β 29 του υπομνήματος αντίκρουσης, από το οποίο προκύπτει ότι η προσφεύγουσα πώλησε σημαντικές ποσότητες των προϊόντων της και σε άλλες επιχειρήσεις εξαγωγών, όσο και με τις δηλώσεις της ίδιας της προσφεύγουσας ότι πώλησε το 2009 τα προϊόντα της σε ανεξάρτητο έμπορο στη Μαλαισία. Δεν προέβαλε όμως κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει ότι οι επιχειρήσεις αυτές δεν εξήγαγαν εν συνεχεία τα προϊόντα της στην Ένωση. Αντιθέτως, παραδέχθηκε ότι έχασε τα ίχνη τους μετά την πώλησή τους στους εμπόρους.
- 224 Κατά συνέπεια, ο έβδομος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του όγδοου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 9.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ

- 225 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, ζητώντας της να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με αντιπροσωπευτικό όγκο ή οποιονδήποτε άλλο όγκο εξαγωγών στην Ένωση μετά την περίοδο της αρχικής έρευνας, έθεσε παράνομη προϋπόθεση, καθώς κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται στο άρθρο 9.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ.

- 226 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 227 Συναφώς, με την αιτιολογική σκέψη 10 της προσβαλλόμενης απόφασης διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα είναι παραγωγός-εξαγωγέας του υπό εξέταση προϊόντος και ότι πραγματοποίησε όντως εξαγωγές στην Ένωση μετά την περίοδο της αρχικής έρευνας. Επομένως, τυχόν διαπίστωση της ασυμβατότητας της τρίτης προϋπόθεσης του άρθρου 3 του οριστικού κανονισμού προς το άρθρο 9.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ δεν θα είχε ως συνέπεια τη βελτίωση της νομικής κατάστασης της προσφεύγουσας. Συνεπώς, ο συγκεκριμένος λόγος ακυρώσεως είναι αλυσιτελής.
- 228 Επομένως, ο όγδοος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί και, ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 229 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 230 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά της και να καταδικαστεί στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της τελευταίας.
- 231 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, ακόμη και όταν είναι άλλος από τους αναφερόμενους στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού, φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Εν προκειμένω, αποφασίζεται ότι η παρεμβαίνουσα πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Η Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.**
- 3) Η Cerame-Unie AISBL φέρει τα δικαστικά έξοδά της.**

Kanninen

Schwarcz

Ηλιόπουλος

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Μαρτίου 2019.

(υπογραφές)